

Modtaget:

31.03 5 008462

J.nr.: 3- 1104-0201-0011-

Konkurrencestyrelsen
Nyropsgade 30
1780 København V.

København, den 29. marts 2005
Vor ref. 40-731-02-SG

Høring vedrørende forslag til lov om ændring af lov om visse betalingsmidler

Konkurrencestyrelsen har ved skrivelse af 16. marts 2005 anmodet Dansk Taxi Råd om bemærkninger til ovenstående. Dansk Taxi Råd skal i den forbindelse fremkomme med følgende bemærkninger.

Det forekommer utilfredsstillende, at modtagelsen af Dankort som betaling for taxikørsel skal pålægges et årligt gebyr. Taxierhvervet har - som det ellers forudsættes i bemærkningerne til lovforslaget - ikke adgang til umiddelbart at indregne dette gebyr i de takster, der er gældende for taxikørsel. Som det måtte være bekendt, er det den enkelte kommunalbestyrelse, der fastsætter priserne for taxikørsel i den enkelte kommune.

Gebyret relateret til modtagelse af Dankort vil for taxierhvervet løbe op i en ekstraomkostning, der ikke umiddelbart kan finansieres gennem prissætning, på 2,5 millioner kroner årligt.

Vi har forstået forslaget således, at der for alle øvrige kreditkort udstedt i Danmark indføres samme forbud mod overvæltning til forbrugerne. Dette vil for taxierhvervet medføre samme ekstraomkostning, som tilfældet for Dankort, blot skønnes størrelsen af denne omkostning årligt at udgøre omkring 5 millioner kroner.

Samlet medfører forslaget for taxierhvervet en ikke finansieret omkostning på 7,5 millioner kroner årligt. Til dette beløb skal tillægges omkostninger til ændringer i det tekniske udstyr i vognene.

Gennemføres forslaget som fremlagt, må det forventes at have den konsekvens for taxierhvervet, at flere vognmænd vælger at undlade at modtage Dankort og/eller kreditkort. Udover at dette næppe kan betegnes som en forbedring i forhold til de nuværende konditioner, kan det samtidigt have den ulyksalige effekt, at det øgede antal kontanter i taxierne vil afstedkomme en øget risiko for røverier begået mod vore førere.

Vi vil i konsekvens af det ovenfor anførte derfor foreslå, at ministeren bemyndiges til at undtage taxierhvervet for forbudet mod overvæltning.

Afslutningsvist skal vi tillade os at gøre den bemærkning, at vi egentligt havde forstået intentionerne bag lovforslaget således, at man ville fremme og beskytte Dankortet. Ved at sidestille debetkortet Dankort med kreditkort, synes der at være en fare for, at forbru-

Dansk Taxi Råd

gerne vælger at betale med kreditkort frem for Dankort, al den stund kreditten er længe-
re på kreditkort.

Med venlig hilsen
Dansk Taxi Råd

Søren Gerner
direktør

Med venlig hilsen
Dansk Taxi Råd

Konkurrencestyrelsen
Nyropsgade 30
1780 København V

Att.: Bente Sølvsten/Line Kornerup
ks@ks.dk

Børsen, den 29. marts 2005

Vedr.: Høringssvar - Forslag til lov om ændring af lov om visse betalingsmidler

HTS har modtaget forslag til lov om ændring af visse betalingsmidler i høring og fremsender hermed bemærkninger til forslaget.

Indledende bemærkninger

Indledningsvis bemærkes, at HTS er meget tilfredse med, at der er fundet en politisk løsning, som sikrer Dankortets fremtid, som et - ifølge forslaget hensigt - sikkert, billigt og effektivt betalingsmiddel. Vi noterer os dog samtidig, at den politiske aftale medfører, at detailhandlen fremover må bære en ekstra omkostning til Dankortsystemet på kr. 125 mio. årligt.

Det er fortsat HTS overordnede opfattelse, at bankernes opkrævning af gebyr for brug af betalingskort bør ske direkte og synligt for forbrugerne, og at bankerne derfor burde henvises til selv at opkræve gebyret direkte hos forbrugerne, men det er positivt og særlig vigtigt, at der ikke åbnes adgang for bankerne til at opkræve gebyrer som en procentdel af omsætningen på Dankortet.

Hovedsynspunkterne fra HTS, som nærmere uddybet under de relevante bestemmelser nedenfor, vil i øvrigt koncentrere sig om:

- De i lovforslaget fastlagte intervaller i abonnementsordningen, som fører til en unødvendig skævhed butikkerne i mellem, særligt for så vidt angår den relativt store del af de mindre butikker, som ligger i intervallet 20.000 - 50.000 årlige transaktioner. I enighed med vores relevante medlemsorganisationer - som alene indenfor detailhandlen samt hoteller, restauranter og attraktioner tæller mere end 6.000 virksomheder - samt en række øvrige organisationer, har vi udarbejdet et forslag til en alternativ og mindre skævvridende model (jf. nærmere bemærkningerne til § 14, stk. 3).
- Urimeligheden i forslaget om at lade forbudet mod overvæltning af gebyrer gælde også for dansk udstedte internationale betalingsmidler (jf. nærmere bemærkningerne til § 14, stk. 6).
- En opfordring til at sidestille automathandel med fysisk handel i gebyrmæssig henseende, således at den urimelige og konkurrenceforvridende forskelsbehandling mellem ubetjent fysisk handel (automathandel på f.eks. tankstationer), og betjent fysisk handel, ophæves, og automathandel i stedet omfattes af abonnementsordningen (jf. nærmere bemærkningerne til § 14, stk. 2).

- Fastsættelsen af omkostningerne forbundet med driften af Dankortet, som er særligt vigtigt fra 1. januar 2010, hvor udgangspunktet for bankernes abonnementsindtægter ændres fra et i dag fast beløb på kr. 125 mio. til en omkostningsvurdering (jf. nærmere bemærkningerne til § 14, stk. 2).

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Ad § 1

Til § 14, stk. 1.

Bestemmelsen fastslår, at indløseres omkostninger ved drift af et betalingssystem kan pålægges betalingsmodtager.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger til forslaget, at "Indløseres omkostninger skal fastsættes efter lovens § 15, dvs., at indløser ved fastsættelse af gebyr mv. over for betalingsmodtager ikke må benytte urimelige priser og avancer. Dette er en kodificering af gældende ret."

Der mangler imidlertid en væsentlig tilføjelse. Det fremgik således af bemærkningerne til L221 af 30. april 2003 til lovforslagets § 1 (ad § 14 stk. 1, syvende afsnit), at efter den 1. januar 2010 skal "Konkurrencestyrelsen påse, jf. § 15, at de gebyrer, pengeinstitutterne opkræver - hvoraf op til halvdelen af omkostningerne kan dækkes af gebyrer på forretningerne - ikke overstiger omkostningerne inklusive en rimelig avance, jf. bemærkningerne til forslaget § 2, samt at gebyrerne samlet set - dvs. gebyrer opkrævet fra såvel forbrugere som forretninger - ikke overstiger de samlede omkostninger inklusive en rimelig avance."

Denne bemærkning bør i sin helhed være anført i bemærkningerne til lovforslaget, idet det er altafgørende for fastlæggelsen af bankernes samlede gebyropkrævning for Dankortsystemet i 2010.

Da størrelsen af det abonnement, der kan opkræves fra betalingsmodtager er snævert forbundet med omkostningerne til driften af betalingssystemet er det nødvendigt at sikre et ordentligt kendskab til omkostningsforholdene.

Med forslaget ændres formuleringen vedrørende de omkostninger indløser kan pålægge betalingsmodtager. Formuleringen fra L221 "indløser kan til dækning af omkostninger til driften af betalingssystemet" er ændret til "indløseres omkostninger ved drift af et betalingssystem". For at undgå, at det giver anledning til fortolkningstvivl skal den oprindelige formulering fortsat anvendes.

Det er afgørende, at der sker en præcisering af, at det ny abonnement afskærer bankerne fra at opkræve yderligere betaling for alt, hvad der naturligt må anses for omkostninger til drift af et betalingssystem. Dette svarer til de ydelser, der var omfattet af det oprindelige gebyrundtagne område i betalingsmiddelovens § 14.

Det skal fastslås, at kun de omkostninger, som relaterer sig til indløsning, er relevante for betalingsmodtagers betaling af årsabonnement og der skal sikres gennemsigtighed og afgrænsning af, hvilke omkostninger der er relevante. Erfaringerne fra sektorlovgivningen (fx tele- og varmforsyningsområdet) viser, at fordeling af omkostningerne ofte er ganske kompleks. Erfaringerne herfra understreger behovet for, at der sker en nøje afklaring af de relevante omkostningselementer og beregningsmetoder.

Det er vigtigt at fastholde, at Konkurrencestyrelsens pligt til hvert andet år at udarbejde redegørelser for pengeinstitutternes omkostninger til betalingskortsystemet opretholdes, jf. den gældende betalingsmiddelovs § 21, stk. 9. Det fremgår af bemærkningerne til § 21, stk. 9, at "formålet er, at der løbende skal være fokus på, om pengeinstitutternes gebyrstruktur afspejler de reelle omkostninger, der er forbundet med driften af et betalingsystem inklusive en rimelig avance".

Til § 14, stk. 2

Fastsættelse af omkostninger

Bestemmelsen fastslår, at indløser kan opkræves et årligt abonnement for transaktioner i den fysiske handel, ved anvendelse af et betalingsmiddel forsynet med chip.

I overensstemmelse med principperne i den gældende betalingsmiddelov skal det præciseres, at bankernes gebyrer – nu i form af et årligt abonnement – skal afspejle en nærmere bestemt andel af bankernes faktiske omkostninger forbundet med driften af Dankortsystemet.

Det er yderst vigtigt, at der sikres fuld gennemsigtighed og kendskab til omkostningsforholdene, således at der sikres en afgrænsning af de med indløsningsaktiviteterne forbundne omkostninger.

Det skal desuden præciseres, at butikkernes abonnementsbetaling til bankerne omfatter samtlige ydelser, der naturligt må anses for forbundet med driften af et velfungerende og sikkert Dankort-system. Adgangen for bankerne til efter særskilt aftale at opkræve betaling for ydelser med tilknytning til betalingsystemet forudsætter derfor, at der ikke er tale om ydelser, som har været omfattet af det oprindelige gebyrforbud i den tidligere betalingsmiddelov.

For at undgå fortolkningsusikkerhed skal det endvidere fastslås, at abonnementet er betaling for en finansiel ydelse og dermed moms fritaget.

Fysisk handel

Det fremgår af bemærkningerne til § 14, stk. 2, at "det er ikke hensigten med forslaget at ændre den gældende sondring mellem fysisk handel og ikke-fysisk handel." Efter den gældende betalingsmiddelovs § 3, stk. 5 gælder, at "ved fysisk handel forstås afvikling af en betalingstransaktion, der forudsætter fysisk tilstedeværelse af bruger og betalingsmodtager."

Indførelse af et årligt abonnement gældende fysisk handel medfører dermed, at der indføres en urimelig forskelsbehandling mellem ubetjent fysisk handel (automathandel på

f.eks. tankstationer) og betjent fysisk handel, idet kun betjent fysisk handel er omfattet af abonnementsordningen.

Betaling i handel, hvor betalingsmodtager ikke fysisk er tilstede ved afviklingen af betalingen, kan pålægges et gebyr på kr. 1,95 kr. + 0,1 pct. tillæg pr. transaktion, mens transaktioner med fysisk tilstedeværelse af betalingsmodtager er omfattet af det årlige abonnement.

Det betyder, at betalingen for kunden, der vælger at betjene sig selv på f.eks. tankstationens automat, kan pålægges gebyr, mens betalingen som sker ved kassen inde på tankstationen er omfattet af abonnementsordningen. Dette vil tillige være tilfældet ved indførelse af ny teknologi i f.eks. detailhandlen, eksempelvis hvor varerne måtte blive forsynet med RFID-chip, som muliggør fuld selvbetjening i forbindelse med kundens betaling for varerne, ved automatisk vare scanning og betaling af varerne ved selvbetjeningskasser (automatbetaling).

Reglen medfører en ubegrundet og kompliceret sondring mellem i øvrigt fuldt sammenlignelige situationer og en sondring baseret på om kunden bliver betjent, eller kan vælge at betjene sig selv ved en automat, eksempelvis tankstationer, billetautomater, Storebæltsbroen og lignende, er en både urimelig og konkurrenceforvridende forskelsbehandling.

Det foreslås derfor, at den ubetjente fysiske handel (automathandel) i gebyrmæssig henseende sidestilles med betjent fysisk handel, således at også ubetjent automathandel falder ind under abonnementsordningen, i stedet for at være et transaktionsgebyr. Der bør således sondres mellem butikshandel og automathandel på den ene side ctr. betalinger, hvor kortholder ikke er tilstede på betalingsstedet (typisk internethandel).

Til § 14, stk. 3

Bestemmelsen giver økonomi- og erhvervsministeren mulighed for at fastlægge de nærmere regler for, hvorledes det årlige abonnement skal fastsættes. De nærmere vilkår for abonnementsordningen i øvrigt vil blive fastsat mellem indløser og betalingsmodtager ved en privatretlig aftale.

Udgangspunktet for 2005 er, at forretningssteder med færre end 5.000 transaktioner om året skal betale 500 kr. om året. For mellemstore og store forretninger fastsættes abonnementet i intervaller på baggrund af antallet af dankorttransaktioner. Forretninger med mellem 5.000 og 20.000 transaktioner årligt skal betale 2.700 kr. om året, mens forretningssteder med mere end 20.000 transaktioner skal betale ca. 10.000 kr. årligt i abonnement.

Det fremgår endvidere af forslaget, at de præcise abonnementsbetalinger vil blive fastsat, når det nøjagtige antal forretninger og deres fordeling på antal transaktioner kendes ultimo 2005. Det forventes, at abonnementsbetalingen justeres proportionalt, så forretningernes samlede betaling bliver 125 mio. kr. på årsbasis i 2005.

HTS har drøftet modellen med medlemskredsen - hvor der er et betydeligt antal medlemmer i alle intervaller - samt med en række øvrige organisationer.

De i lovforslaget fastlagte intervaller vil efter HTS's opfattelse føre til en urimelig og unødvendig skævhed butikkerne i mellem. Dette gælder særligt for den relativt store del af de mindre butikker, som ligger i intervallet 20.000 - 50.000 årlige transaktioner, og som med lovforslaget får en forholdsmæssig stor belastning, i forhold til f.eks. de helt store virksomheder med et halvt hundrede terminaler og over 400.000 årlige transaktioner.

For at sikre, at fastsættelsen af abonnementerne i højere grad afspejler proportionalitet i forhold til antallet af transaktioner, foreslår HTS derfor i stedet - i enighed med en række øvrige organisationer¹ - at der, jf. nedenstående model, indføres i alt otte intervaller i stedet for de tre intervaller i lovforslaget.

Som det fremgår af modellen nedenfor, foreslås abonnementerne for virksomheder med flere end 100.000 årlige transaktioner opjusteret i forhold til lovforslagets model, og provenuet anvendt til at sænke abonnementsprisen for virksomheder med mellem 20.000 og 50.000 transaktioner.

Denne model vil skabe en mere retfærdig fordeling af udgifterne til Dankortet, og de gennemsnitlige transaktionsomkostninger vil fortsat være væsentligt mindre for de mellemstore og store forretninger, end for forretninger med færre transaktioner.

HTS forslag til nye intervaller

Antal transaktioner		Abonnement (kr.)
1	5.000	500
5.001	10.000	2.700
10.001	20.000	2.700
20.001	50.000	6.300
50.001	100.000	10.000
100.001	200.000	20.000
200.001	400.001	30.000
Over 400.001		40.000

HTS forslag, Provenu-virkninger

Antal transaktioner			Antal Virks	Lovforslag		HTS forslag	
Min	Max	Gns. Anslået		Nu	i alt	Forslag	i alt
				kr.	kr.	kr.	kr.
1	5.000	1.125	65.000	500	32.500.000	500	32.500.000
5.001	10.000	6.500	7.000	2.700	18.900.000	2.700	18.900.000

¹ De Samvirkende Købmænd (DSK), Dansk Textil Union (DTU), Materialistforeningen, Hotel, Restaurant og Turisterhervets Arbejdsgiverforening (HORESTA,) Bager- og Konditormestre i Danmark, Danske Slagtermestres Landsforening, Danmarks Frisørmesterforening, Håndværksrådet, Danmarks Sportshandler Forening (DSF).

10.001	20.000	13.000	5.000	2.700	13.500.000	2.700	13.500.000
20.001	50.000	30.000	3.600	10.000	36.000.000	6.300	22.680.000
50.001	100.000	72.000	1.400	10.000	14.000.000	10.000	14.000.000
100.001	200.000	130.000	700	10.000	7.000.000	20.000	14.000.000
200.001	400.001	280.000	250	10.000	2.500.000	30.000	7.500.000
400.001		650.000	50	10.000	500.000	40.000	2.000.000
I alt			83.000		124.900.000		125.080.000

Kilde: Konkurrencestyrelsen samt egne estimater, HTS

Til § 14, stk. 6

Bestemmelsen indfører et generelt forbud mod, at betalingsmodtager opkræver gebyr fra forbrugeren ved betaling med et betalingsmiddel omfattet af loven. De internationale kort udstedt i Danmark er omfattet af betalingsmiddeloven og dermed også af forbudet i forslaget § 14 stk. 6. Således vil dansk udstedte internationale kort som noget nyt være omfattet af forbudet mod gebyropkrævning. Det er de internationale kort udstedt i udlandet derimod ikke.

I bemærkningerne til den hidtidige lov om visse betalingsmidler, er det bl.a. som begrundelse for at give dispensation for lovens § 14, for så vidt angår dansk udstedte internationale kreditkort, anført, at "for at sikre, at markedet for internationale betalingskort i Danmark fortsat er velfungerende og præget af konkurrence, skal det også fremover være muligt at udbyde internationale kort i Danmark på rimelige vilkår".

Det blev endvidere fundet hensigtsmæssigt at lave en sondring mellem debet- og kreditkort, dels fordi den økonomiske risiko for ustederne er forskellig for de to kort, dels fordi det kun er debetkortene, som bør ses som mulige konkurrenter til Dankortet.

Henset til omkostningerne til udbud og drift af dansk udstedte internationale kort blev det således fundet hensigtsmæssigt, at dispensere fra lovens § 14 for så vidt angår disse kort.

HTS finder fortsat disse begrundelser har sin saglige berettigelse, og finder det uden sammenhæng med det politiske ønske om at ændre principperne for Dankort-gebyret, at det nye lovforslag nu indeholder et forbud mod, at butikkerne synliggør gebyrerne på de internationale kort for forbrugeren.

Af de almindelige bemærkninger til det nye forslag fremgår, at: "I det omfang forretningerne betaler abonnement eller anden form for gebyr til pengeinstitutterne, vil konsekvensen af forbudet mod overvæltning være, at gebyromkostningerne til betalingsmidler finansieres på linie med forretningernes øvrige driftsomkostninger. Hensynet til ligebehandling gør, at forbudet mod overvæltning som nævnt også udstrækkes til at gælde for dansk udstedte internationale betalingskort, og betalingsmidler, der benyttes til ikke-fysisk handel."

Med disse bemærkninger tilsidesættes alle tidligere betragtninger med et nyt argument om, at hensynet til ligebehandling gør, at forbudet mod overvæltning også udstrækkes

til at gælde for dansk udstedte internationale betalingskort, og betalingsmidler, der benyttes til ikke-fysisk handel.

Der er ingen saglig begrundelse for denne betragtning. Det er i bemærkningerne til den tidligere lov særligt fremhævet, at omkostningerne til udbud og drift af et internationalt kreditkort i Danmark, typisk vil være meget højere, end omkostningerne til udbud og drift af Dankortet og internationale debetkort.

En sådan betragtning taler i høj grad for at udskille de internationale kreditkort fra forbuddet om synliggørelse af gebyret!

Økonomi- og erhvervsministeren har mulighed for efter § 1, stk. 7, at undtage samtlige internationale betalingsmidler fra forbudet mod, at betalingsmodtager opkræver gebyr af bruger - hvilket der i øvrigt også blev lagt op til i bemærkningerne til den tidligere lov. På trods af, at der i bemærkningerne til den tidligere lov er beskrevet væsentlige forskelle mellem Dankortet og internationale debet- og kreditkort, vil økonomi- og erhvervsministeren nu alene give dispensation til gebyropkrævning for brugen af udenlandsk udstedte internationale betalingsmidler.

Ophævelse af virksomhedernes ret til at synliggøre gebyrerne på internationale kort er særlig betænkelig, idet bankerne generelt opkræver et gebyr på 0,75% på kreditkort og 0,40% (max 4 kr.) på debetkort. Omsætningsafhængige gebyrer er i direkte modstrid med det faktum, at langt størstedelen af omkostningerne til driften af et betalingskortsystem har karakter af faste omkostninger. Procent-gebyrer giver bankerne adgang til at ophæve et urimeligt højt gebyr i forhold til omkostningerne og dermed, hvad der ville være tilfældet ved virksom konkurrence. Derved bliver vilkårene mellem debetkortene på det danske marked konkurrenceforvridende - stik imod betragtningerne i den nuværende betalingsmiddellov, hvor det i bemærkningerne netop er anført, at der bør sikres rimelige konkurrencevilkår mellem debetkortene på det danske marked.

Retten til at synliggøre gebyrerne overfor forbrugerne udgør den eneste mulighed for at imødegå de stadigt stigende bankgebyrer. Hertil kommer, at forbudet mod synliggørelse af gebyrerne kan skabe et utilsigtet incitament for bankerne til at flytte betalinger med Dankortet over til andre (internationale) kort.

Skjulte gebyrer er tillige i modstrid med den generelle målsætning på det forbrugerpoltiske område om at gebyrer skal frem i lyset.

Dertil kommer de praktiske betragtninger om, at det bliver overladt den enkelte detailvirksomhed at påse, om de enkelte internationale kort som modtages, tilhører en valutaindlænding eller ej. Efter det oplyste skulle der på kortene være landekoder, men dette praktiske aspekt er på ingen måde gennembearbejdet i lovforslaget.

Både procentbaserede gebyrer og forbudet mod at synliggøre gebyrer går imod de seneste tendenser i Europa. EU-Kommissionen har således i forbindelse med en verserende klagesag over MasterCard fået selskabet til at opgive et generelt krav om at

betalingsmodtager ikke må overvælte gebyret på forbrugeren. I en række europæiske lande er der stærkt fokus på bankernes gebyrsætning. I fx Holland er der indført et loff over bankernes gebyr på debetkort på 7 €-cent.

Forslagets bemærkning om, at i forhold til gældende ret, er forslaget til ændringen af lovens § 14, stk. 6, "mindre indgribende", ses ikke underbygget eller uddybet. Der savnes således bl.a. beregninger af, hvad det vil koste detailhandlen, hoteller og restauranter, mfl., at gebyrerne på dansk udstedte internationale kort ikke fremover kan overvæltes. Det skal her bemærkes, at de i bemærkningerne angivne økonomiske konsekvenser for erhvervslivet på kr. 125 mio. som ikke kan dækkes ind ved at opkræve gebyr hos kunderne, alene baserer sig på omkostningerne til finansiering af Dankortet – de internationale kort er ikke medregnet i dette tal.

Tilsvarende er det uacceptabelt, at betalingsmodtagere i den ikke-fysiske handel, eksempelvis på internettet, hvor Dankort-gebyret fortsat er baseret på et transaktionsgebyr med et procent-tillæg, nu forbydes at overvælte gebyret.

Forbudet mod synliggørelse af transaktionsgebyret på internationale kort er skadeligt i forhold til hele lovens formål og skal derfor udgå.

HTS skal således opfordre til, at der fortsat gives dispensation for lovens § 14, således at gebyrer på de dansk udstedte internationale debet- og kreditkort fortsat kan opkræves af kunden i forbindelse med valutaindlændinges anvendelse af kortet i Danmark.

Til § 14, stk. 7

Bestemmelsen fastslår, at udsteder, indløser og betalingsmodtager kan indgå aftale om betaling for særlige ordninger tilknyttet det enkelte betalingsmiddel, der ikke er omfattet af abonnementsordningen.

Det skal præciseres, at butikkernes abonnementsbetaling til bankerne omfatter samtlige ydelser, der naturligt må anses for forbundet med driften af et velfungerende og sikkert Dankort-system. Adgangen for bankerne til efter særskilt aftale at opkræve betaling for ydelser med tilknytning til betalingssystemet forudsætter derfor, at der ikke er tale om ydelser, som har været omfattet af det oprindelige gebyrforbud i den tidligere betalingsmiddellov.

Det er udsteder og indløser, som skal sikre, at betalingssystemet er sikkert og velfungerende. Det er derfor positivt, at bemærkningerne til stk. 7 fastslår, at "tilpasninger, som er nødvendige med henblik på løbende at sikre dette, kan ikke kræves betalt særskilt". Tilsvarende må der heller ikke ske forringelser i forhold til de nuværende valideringsregler, hæftelsesregler og betalingsgarantier overfor hverken forbrugere eller detailhandel.

Som fremhævet i bemærkningerne til § 14, stk. 1 medfører muligheden for udvikling og prissætning af "særlige ordninger", at der skal stilles strenge krav til regnskabsmæssig adskillelse af aktiviteterne og gennemsigtighed.

Til § 14, stk. 8

Bestemmelsen bemyndiger økonomi- og erhvervsministeren til at kunne fastsætte nærmere regler for hvilke særlige ordninger, der kan kræves betaling for.

Ved udmøntningen af denne bemyndigelse skal det sikres, at der er tale om ordninger, som ikke kan anses for ydelser, der naturligt må anses for forbundet med driften af et velfungerende og sikkert Dankort-system.

Til § 2

Bestemmelsen indebærer, at abonnementsbetalingen fortsætter efter den 1. januar 2010, men at beregningen af det årlige abonnement herefter skal beregnes ud fra omkostningerne ved driften af et betalingssystem.

Det fremgik af bemærkningerne til L221 til lovforslagets § 1 (ad § 14 stk. 1, syvende afsnit), at efter den 1. januar 2010 skal "Konkurrencestyrelsen påse, jf. § 15, at de gebyrer, pengeinstitutterne opkræver - hvoraf op til halvdelen af omkostningerne kan dækkes af gebyrer på forretningerne - ikke overstiger omkostningerne inklusive en rimelig avance, jf. nærmere bemærkningerne til forslaget § 2, samt at gebyrerne samlet set - dvs. gebyrer opkrævet fra såvel forbrugere som forretninger - ikke overstiger de samlede omkostninger inklusive en rimelig avance."

I overensstemmelse hermed skal de nærmere omkostningsbaserede principper for abonnementsordningen fastlægges i lovforslaget. Der henvises til bemærkningerne til § 14, stk. 1.

Med venlig hilsen

Katja K. Østergaard
direktør

Konkurrencestyrelsen
Nyrupsgade 30
1780 København V
Att.: Bente Sølvsten BJS@ks.dk

Den 29. marts 2005

Ref.: /sn

Organisation for
små og mellemstore
virksomheder

Vedr. forslag til lov om ændring af lov om visse betalingsmidler

Nedenfor følger Håndværksrådets kommentarer til høringsmaterialet modtaget den 18. marts 2005. Rådet repræsenterer et stort antal virksomheder, der modtager betaling ved Dankort. Blandt dem er medlemmer af Bager- og Konditormestre i Danmark, Danske Slagtermestres Landsforening, Danmark Frisørmesterforening samt flere mindre organisationer for butikshåndværket. Herudover tager en del håndværksvirksomheder i bygge- og autobranschen Dankort i et mere moderat omfang. Håndværksrådet repræsenterer i alt godt 22.000 virksomheder.

Islands Brygge 26
Postboks 1990
2300 København S

Telefon 33 93 20 00
Telefax 33 32 01 74
Web www.hvr.dk
E-mail hvr@hvr.dk

Det er positivt, at der med et politisk forlig er skabt gode muligheder for, at det unikke danske Dankort-system kan bevares. Det er imidlertid svært at acceptere, at det helt overvejende er de små og mellemstore virksomheder, der i fremtiden skal betale detailhandlens del af omkostningerne til Dankort-systemet, og i den forbindelse er vi særligt utilfredse med den fordelingsnøgle for detailhandlens udgifter, som fremgår af forliget, og som skal gælde efter §14, stk. 3.

Den foreslåede fordelingsnøgle, hvorefter en bagermester med over 20.000 transaktioner på Dankort skal betale det samme i abonnement som de store supermarkeder og allerstørste indkøbsmastodonter, er klart konkurrenceforvridende, og vi finder det uacceptabelt, at en politisk fastsat omkostning ikke tager sådanne konkurrencemæssige hensyn. Vi vil derfor nedenfor som kommentar til §14, stk. 3 foreslå en mere rimelig fordeling af abonnementsudgiften.

Det skal dog allerede her fastslås, at den ulige fordeling får endnu større konsekvenser for de mindre virksomheder efter 2010, såfremt fordelingen videreføres. Efter 2010 skal butikkerne afholde halvdelen af alle udgifter til Dankort-systemet,

og så kan bagermesteren med over 20.000 transaktioner se frem til en regning på 20.000-25.000 kr. Den gennemsnitlige transaktion på Dankort er under 40 kr. Abonnementsudgiften på i første omgang 10.000 kr. og siden op mod 25.000 kr. skal således betales for en omsætning på Dankort på under 800.000 kr. Sådanne bagerier vil typisk have en samlet omsætning på 3-3,5 mio. kr., så abonnementsafgiften er en endog meget betydelig betaling.

Håndværksrådet anser det for meget nødvendigt, at der findes en løsning på disse mindre virksomheders situation, sådan at de ikke kommer til at betale den samme høje abonnementsafgift som de store indkøbscentre. Vi skal henvise til vores forslag under bemærkningerne til §14, stk. 3.

Også helt små virksomheder vil efter 2010 stå med en betydelig betaling. Virksomheder med under 5.000 transaktioner årligt, som i det første forlig var fritaget for gebyr, kommer efter 2010 til at betale ca. 1.200-1.400 kr. årligt. De kommer samlet til at bidrage med op mod 80 mio. kr. efter 2010.

Specifikke bemærkninger

Til afsnittet §1

Til §14, stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at indløseres omkostninger ved drift af et betalingssystem kan pålægges betalingsmodtager.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger til forslaget, at "Indløseres omkostninger skal fastsættes efter lovens §15, dvs., at indløser ved fastsættelse af gebyr mv. over for betalingsmodtager ikke må benytte urimelige priser og avancer. Dette er en kodificering af gældende ret."

Der mangler imidlertid en væsentlig tilføjelse. Det fremgik således af bemærkningerne til L221 af 30. april 2003 til lovforslagets §1 (ad §14 stk. 1, syvende afsnit), at efter den 1. januar 2010 skal "Konkurrencestyrelsen påse, jf. §15, at de gebyrer, pengeinstitutterne opkræver - hvoraf op til halvdelen af omkostningerne kan dækkes af gebyrer på forretningerne - ikke overstiger omkostningerne inklusive en rimelig avance, jf. nærmere bemærkningerne til forslagets §2, samt at gebyrerne samlet set - dvs. gebyrer opkrævet fra såvel forbrugere som forretninger - ikke overstiger de samlede omkostninger inklusive en rimelig avance."

Denne bemærkning skal i sin helhed være anført i bemærkningerne til lovforslaget, idet det er altafgørende for fastlæggelsen af bankernes samlede gebyropkrævning for Dankort-systemet i 2010.

Da størrelsen af det abonnement, der kan opkræves fra betalingsmodtager, er snævert forbundet med omkostningerne til driften af betalingssystemet, er det nødvendigt at sikre et ordentligt kendskab til omkostningsforholdene.

Med forslaget ændres formuleringen vedrørende de omkostninger indløser kan pålægge betalingsmodtager. Formuleringen fra L221 ”...indløser kan til dækning af omkostninger *til* driften af betalingssystemet” er ændret til ”indløser omkostninger *ved* drift af et betalingssystem”. For at undgå, at det giver anledning til fortolkningstvivl må den oprindelige formulering fortsat anvendes.

Det er afgørende, at der sker en præcisering af, at det ny abonnement afskærer bankerne fra at opkræve yderligere betaling for alt, hvad der naturligt må anses for omkostninger til drift af et betalingssystem. Dette svarer til de ydelser, der var omfattet af det oprindelige gebyrundtagne område i betalingsmiddelovens §14.

Det skal fastslås, at kun de omkostninger, som relaterer sig til indløsning, er relevante for betalingsmodtagers betaling af årsabonnement. Med de forhold detailhandlen har kendskab til, svarer det til de omkostninger til Dankort-systemet, der afholdes i PBS-regi.

Der skal stilles krav om særskilt regnskabsaflæggelse overfor Konkurrencestyrelsen for indløsningsdelen i PBS. Fx skal udvikling og administration af ydelser der efter forslaget til ny § 14, stk. 7 kan føre til overvæltning af omkostninger på betalingsmodtager ikke medregnes, når det skal afgøres, hvor store omkostninger til Dankort – systemet, som butikkerne skal betale halvdelen af efter 2010.

Omkostningselementerne bør også benchmarkes mellem de forskellige pengeinstitutter for at sikre, at det er omkostninger fra den mest effektive indløser, der anvendes til kalkulationen. For at sikre den fornødne dokumentation for omkostningsudviklingen til betalingskortsystemet, skal der opstilles et særskilt regnskab for betalingskortsystemet.

Det er vigtigt at fastholde, at Konkurrencestyrelsens pligt til hvert andet år at udarbejde redegørelser for pengeinstitutternes omkostninger til betalingskortsystemet opretholdes, jf. den gældende betalingsmiddelovs §21, stk. 9. Det fremgår af bemærkningerne til §21, stk. 9, at ”formålet er, at der løbende skal være fokus på,

om pengeinstitutternes gebyrstruktur afspejler de reelle omkostninger, der er forbundet med driften af et betalingsystem inklusive en rimelig avance”.

Som led i en samlet vurdering af omkostningerne til driften af Dankort-systemet skal bankernes indtægtsside også indgå. Forbrugere og betalingsmodtagere betaler allerede i dag for driften af betalingskortsystemet via rentemarginalen, diverse gebyrbelagte lønkonti og årsgebyrer på Dankort og Visa/Dankort.

Til §14, stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at indløser kan opkræves et årligt abonnement for transaktioner i den fysiske handel ved anvendelse af et betalingsmiddel forsynet med chip.

Det skal fremgå eksakt enten af definitionerne i loven eller af bemærkningerne hertil, at butikkernes abonnementsbetaling til bankerne omfatter samtlige ydelser, der naturligt må anses for forbundet med driften af et velfungerende og sikkert Dankort-system. Adgangen for bankerne til efter særskilt aftale at opkræve betaling for ydelser med tilknytning til betalingsystemet forudsætter derfor, at der ikke er tale om ydelser, som har været omfattet af det oprindelige gebyrforbud i den tidligere betalingsmiddellov.

Der skal udarbejdes en eksakt definition på, hvad der forstås ved en transaktion, således at det eksplicit er nævnt, at fx en afvist betaling ikke medregnes i opgørelsen af antallet af transaktioner.

For at undgå fortolkningsusikkerhed skal det fastslås, at abonnementet er betaling for en finansiel ydelse og dermed momsfrataget.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at ”det er ikke hensigten med forslaget at ændre den gældende sondring mellem fysisk handel og ikke-fysisk handel.” Efter den gældende betalingsmiddellovs §3, stk. 5 gælder, at ”ved fysisk handel forstås afvikling af en betalingstransaktion, der forudsætter fysisk tilstedeværelse af bruger og betalingsmodtager.”

Indførelsen af et årligt abonnement i den fysiske handel medfører dermed, at der udover den eksisterende sondring mellem fysisk handel og ikke-fysisk handel indføres en urimelig forskelsbehandling mellem ubetjent fysisk handel og betjent fysisk handel.

Betaling i fysisk handel, hvor betalingsmodtager ikke fysisk er tilstede ved afviklingen af betalingen, koster med de gældende takster 1,95 kr. + 0,1 pct. tillæg pr. transaktion, mens transaktioner med fysisk tilstedeværelse af betalingsmodtager er omfattet af det årlige abonnement.

Sondringen mellem forskellige former for fysisk handel, baseret på om kunden bliver betjent, og hvor kunden i mange situationer kan vælge enten at betjene sig selv eller blive betjent - eksempelvis tankstationer, billetautomater, Storebæltsbroen o.l. - er konkurrenceforvridende.

Reglen medfører en ubegrundet og kompliceret sondring mellem i øvrigt fuldt sammenlignelige situationer – afvikling af en betalingstransaktion. Gebyrsætningen vil lægge en dæmper på incitamentet til udbredelsen af fremtidige selvbetjeningsydelser og indførelse af ny teknologi i detailhandlen, som fx automatisk "ud-checkning" fra butikker, hvor varerne er forsynet med de såkaldte RFID-chip, hvor varerne populært sagt er i stand til at scanne sig selv ind ved kassen.

Kravet om, at betalingsmodtager (fysisk) skal være til stede ved fysisk handel, skal derfor ophæves.

Herved undgås det tillige, at det vil være muligt, at opkræve gebyr fra betalingsmodtagere for betalingskort, der ikke er forsynet med chip, når betalingsmodtager ikke er fysisk tilstede ved afvikling af betalingstransaktionen.

Til §14, stk. 3

Det fremgår af de almindelige bemærkninger til forslaget, at "Økonomi- og erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for beregningen af det årlige abonnement."

Det fremgår videre, at forslaget tager afsæt i, at "abonnementet vil blive fastsat, således at der tages særligt hensyn til de mindre forretninger med under 5.000 transaktioner om året. Disse skal kun betale et årligt abonnement på ca. 500 kr. i 2005. For de mellemstore og store forretninger vil abonnementet blive fastsat i intervaller på baggrund af antallet af Dankort-transaktioner. Udgangspunktet for 2005 er, at mellemstore forretningssteder med mellem 5.000 og 20.000 transaktioner om året skal betale et årligt abonnement på ca. 2.700 kr. i 2005, mens de større forretningssteder med over 20.000 transaktioner om året skal betale et årligt abonnement på ca. 10.000 kr. i 2005."

Med forslaget bidrager detailhandlen med 125 mio. kr., mens bankerne bidrager med 65 mio. kr. Bankerne bidrager dog kun frem til 2010. Herefter er der ikke lagt op til en merbetaling fra bankerne i forhold til det første forlig.

Forslaget indebærer også, at de små virksomheder, som tidligere var fritaget af grænsen på 5.000 transaktioner, bidrager med næsten 35 mio. kr. årligt til forliget. Samtidig sparer virksomheder med over 100.000 transaktioner omkring 90 mio. kr. årligt. Det er en meget skæv fordeling af udgiften.

Det giver især problemer, at virksomheder med mellem 20.000 og 50.000 årlige transaktioner skal betale det samme som de helt store virksomheder med et halvt hundrede terminaler og over 400.000 årlige transaktioner. I gruppen med mellem 20.000 og 50.000 årlige transaktioner findes mange små detailhandelsvirksomheder, bl.a. bagerbutikker og slagterbutikker, som med den foreslåede fordeling kommer til at betale markant mere end deres konkurrenter – bager og slagterafdelingerne - i de store supermarkeder.

Forslaget har derfor klare strukturpolitiske konsekvenser, da det medvirker til at gøre det sværere at drive mindre butikker i konkurrence med de større. Det er vores klare holdning, at den foreslåede fordeling er urimeligt konkurrenceforvridende, og at det er uacceptabelt, at politisk fordelte omkostninger ikke tager hensyn til de mindre virksomheders konkurrencesituation.

Vi har derfor i Håndværksrådet tidligere fremsendt et forslag til ministeren, som var uarbejdet med bl.a. De Samvirkende Købmænd, Bager- og Konditormestre i Danmark og Danske Slagtermestres Landsforening. Forslaget fik opbakning flere andre steder fra.

Forslaget var udarbejdet, så det ikke indebar, at bankernes betaling igen ville komme til debat. Der var alene tale om en omfordeling mellem detailhandlen.

Efter det forslag steg abonnementet gradvist op til 96.000 kr. for de største virksomheder med over 400.000 årlige transaktioner. Forslaget forsøgte samtidig at lempe betalingen for virksomheder med mellem 5.000 og 50.000 transaktioner. Det er fortsat vores holdning, at det ville være en retfærdig fordeling, omend også denne fordeling fortsat klart gav de største lettelser til de store supermarkeder.

På et møde med deltagere fra hele detailhandlen den 17. marts ville enkelte organisationer ikke være med til en sådan fordeling eller forslag, der mindende om fordelingen, vi foreslog.

På et møde den 21. marts er en stor del af organisationerne for detailhandlen imidlertid blevet enige om at foreslå en løsning, der kun fokuserer på at løse det mest centrale problem, at det giver ulige konkurrence mellem virksomheder med omkring 20 -50.000 transaktioner og det noget større, at alle disse virksomheder skal betale det samme. Der var enighed om at foreslå en mindre vidtgående ændring for at understrege nødvendigheden af at få en mindre konkurrenceforvridende fordeling.

Det foreslås derfor i enighed mellem nedenstående organisationer at fastholde gebyret på 500 kr. for virksomheder med under 5.000 transaktioner og at fastholde gebyret på 2.700 kr. for virksomheder med op til 20.000 transaktioner.

Der foreslås en moderat stigning i abonnementsprisen i forhold til ministerens forslag, så virksomheder med over 100.000 transaktioner betaler 20.000 kr. årligt. Passerer butikken 200.000 transaktioner betaler den 30.000 kr. årligt, og dem med over 400.000 transaktioner betaler 40.000 kr. årligt.

Provenuet fra ovenstående stigning anvendes så til at sænke abonnementsprisen for virksomheder med mellem 20.000 transaktioner og 50.000 transaktioner årligt, hvorved det skabes en synlig forskel på at være lille købmand eller bagermester og de store indkøbscentre. Vores beregninger viser, at prisen kan sænkes til 6.300 kr. årligt for virksomheder med mellem 20.000 transaktioner og 50.000 transaktioner årligt.

Detailhandlens forslag ser ud som følger:

Antal transaktioner	Forslag i Dankort-aftalen	Detailhandlens forslag
1 -	500	500
5.000 -	2.700	2.700
20.000 -	10.000	6.300
50.000 -	10.000	10.000
100.000 -	10.000	20.000
200.000 -	10.000	30.000
400.000 -	10.000	40.000

Vi ved at bl.a. følgende organisationer støtter forslaget: Bager- og Konditormestre i Danmark, Danske Slagtermestres Landsforening, Danmark Frisørmesterforening, Dansk Fødevareråd, Håndværksrådet, De Samvirkende Købmænd, HTS - Handels Transport Service, Dansk Tekstilunion, Dansk Sportshandler Forening.

Andre organisationer for små og mellemstore butiks- og servicevirksomheder må forventes at støtte forslaget, men det har pga. den korte høringsfristfrist ikke været muligt at få kontakt til dem.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger til forslaget, at "de nærmere vilkår for abonnementsordningen i øvrigt forudsættes at blive fastsat senere af indløser." Af bemærkningerne til selve bestemmelsen fremgår "de nærmere vilkår for abonnementsordningen i øvrigt vil blive fastsat mellem indløser og betalingsmodtager ved en privatretlig aftale."

Det skal sikres, at de nærmere vilkår for abonnementsordningen ikke bliver dikteret ensidigt af bankerne, men derimod afspejler en rimelig hensyntagen til de involverede interesser. Vilkårene skal herunder kunne godkendes af myndighederne.

Til §14, stk. 4

Bestemmelsen fastslår, at der ikke kan pålægges betalingsmodtager betaling, når brugen af betalingsmidlet sker i den fysiske handel, og der anvendes et betalingsmiddel uden chip.

Bestemmelsen medfører, at der godt kan opkræves gebyr for kort uden chip brugt ved ikke-fysisk handel og ved fysisk handel, hvor betalingsmodtager ikke er tilstede. Bestemmelsen medfører en uhensigtsmæssig mulighed for at opkræve gebyrer ved "ubetjent" fysisk handel, jf. ovenfor til §14, stk. 2.

Til §14, stk. 5

Det fremgår af bestemmelsen, at gebyret overfor forbrugeren skal fastsættes uafhængigt af gebyret på betalingsmodtager.

Ingen bemærkninger.

Til §14, stk. 6

Bestemmelsen indfører et generelt forbud mod, at betalingsmodtager opkræver gebyr fra forbrugeren ved betaling med et betalingsmiddel omfattet af loven.

Af de almindelige bemærkninger til forslaget fremgår: "I det omfang forretningerne betaler abonnement eller anden form for gebyr til pengeinstitutterne, vil konsekvensen af forbudet mod overvæltning være, at gebyromkostningerne til betalingsmidler finansieres på linie med forretningernes øvrige driftsomkostninger. Hensynet til ligebehandling gør, at forbudet mod overvæltning som nævnt også

udstrækkes til at gælde for dansk udstedte internationale betalingskort, og betalingsmidler, der benyttes til ikke-fysisk handel.

En bestemmelse om forbud mod overvæltning vil svare til den praksis, der har udviklet sig i flere andre europæiske lande. I f.eks. Sverige er det op til pengeinstituttet og forretningen at aftale, hvorvidt gebyret må overvælttes på forbrugeren. Det er ofte en del af aftalebetingelserne fra pengeinstitutternes side, at forretningerne ikke har lov til at overvælte gebyret direkte på forbrugeren (No-Discrimination-Rule eller NDR).”

Helt uden sammenhæng med det politiske ønske om at ændre principperne for Dankort-gebyret indeholder lovforslaget et forbud mod, at butikkerne synliggør gebyr på internationale kort for forbrugeren.

Ophævelse af butikkernes ret til at synliggøre gebyrerne på internationale kort er særlig betænkelig, idet bankerne generelt opkræver et gebyr på 0,75% på kreditkort og 0,40% (max 4 kr.) på debetkort. Omsætningsafhængige gebyrer er i direkte modstrid med det faktum, at langt størstedelen af omkostningerne til driften af et betalingskortsystem har karakter af faste omkostninger. Procent-gebyrer giver bankerne adgang til at ophæve et urimeligt højt gebyr i forhold til omkostninger og dermed, hvad der ville være tilfældet ved virksom konkurrence.

Retten til at synliggøre gebyrerne overfor forbrugeren udgør den eneste mulighed for at imødegå de stadigt stigende bankgebyrer.

Hertil kommer, at forbudet mod synliggørelse skaber et incitament for bankerne til at flytte ”trafikken” fra Dankort-systemet over til andre (internationale) kort.

Skjulte gebyrer er tillige i modstrid med den generelle målsætning på det forbrugerpolitiske område om, at gebyrer skal frem i lyset.

Både procentbaserede gebyrer og forbudet mod at synliggøre gebyrer går imod de seneste tendenser i Europa. EU-Kommissionen har således i forbindelse med en verserende klagesag over MasterCard fået selskabet til at opgive et generelt krav om, at betalingsmodtager ikke må overvælte gebyret på forbrugeren. I en række europæiske lande er der stærkt fokus på bankernes gebyrsætning. I fx Holland er der indført et loft over bankernes gebyr på debetkort på 7 €-cent.

Tilsvarende er det uacceptabelt, at betalingsmodtagere i den ikke-fysiske handel, eksempelvis på internettet, hvor Dankort-gebyret fortsat er baseret på et transaktionsgebyr med et procent-tillæg, nu forbydes at overvælte gebyret.

Forbudet mod synliggørelse af transaktionsgebyret på internationale kort bør derfor udgå.

Forbuddet mod at opkræve gebyr for her i landet udstedte internationale betalingskort for så vidt angår betaling for driften af betalingssystemet vedrører kort, der, om end de udstedes her i landet, ejes af udenlandske virksomheder.

Ordningen med sondring mellem de to slags internationale betalingskort kan føre til, at de dansk udstedte internationale betalingskort opnår en fordel frem for de udenlandsk udstedte, internationale betalingskort, når betalingsmodtageren efter omstændighederne kan vide, hvornår han har med et dansk udstedt internationalt betalingskort at gøre, og at modtagelse af dette ikke medfører udgifter for ham eller kunden. F.eks. har et Visa-kort påtrykt dankortet den virkning, at der efter lovforslagets § 14, stk. 2, hverken kan opkræves et transaktionsgebyr hos betalingsmodtager, eller kan opkræves et sådant gebyr hos kunden, jf. § 14, stk.6. Betalingsmodtageren vil så typisk foretrække betaling med et dansk udstedt Visa-kort frem for et udenlandsk udstedt Mastercard, med hensyn til hvilket der, kan opkræves gebyr og også ske overvæltning på forbrugerne. Det vil, alt andet lige, skade kortselskabet bag fx Mastercard. Det er her forudsat at ministeren undtager udenlandsk udstedte betalingsmidler fra § 14 og dermed fra gebyrforbuddet.

En sådan diskrimination baseret på, hvor et internationalt betalingskort er udstedt, vil kunne stride mod EU-rettenes ligebehandlingsprincip og/eller forbuddet mod forskelsbehandling på basis af nationalitet.

Til §14, stk. 7

Bestemmelsen fastslår, at udsteder, indløser og betalingsmodtager kan indgå aftale om betaling for særlige ordninger tilknyttet det enkelte betalingsmiddel, der ikke er omfattet af abonnementsordningen.

Det skal præciseres, at butikkernes abonnementsbetaling til bankerne omfatter samtlige ydelser, der naturligt må anses for forbundet med driften af et velfungerende og sikkert Dankort-system. Adgangen for bankerne til efter særskilt aftale at opkræve betaling for ydelser med tilknytning til betalingssystemet forudsætter derfor, at der ikke er tale om ydelser, som har været omfattet af det oprindelige gebyrforbud i den tidligere betalingsmiddellov.

Det er udsteder og indløser, som skal sikre, at betalingssystemet er sikkert og velfungerende. Det er derfor positivt, at bemærkningerne til stk. 7 fastslår, at ”tilpasninger, som er nødvendige med henblik på løbende at sikre dette, kan ikke kræves betalt særskilt”. Tilsvarende må der heller ikke ske forringelser i forhold til de nuværende valideringsregler, hæftelsesregler og betalingsgarantier overfor hverken forbrugere eller detailhandel.

Som fremhævet i bemærkningerne til §14, stk. 1 medfører muligheden for udvikling og prissætning af ”særlige ordninger”, at der skal stilles strenge krav til regnskabsmæssig adskillelse af aktiviteterne og gennemsigtighed.

Til §14, stk. 8

Bestemmelsen bemyndiger økonomi- og erhvervsministeren til at kunne fastsætte nærmere regler for hvilke særlige ordninger, der kan kræves betaling for.

Ved udmøntningen af denne bemyndigelse skal det sikres, at der er tale om ordninger, som ikke kan anses for ydelser, der naturligt må anses for forbundet med driften af et velfungerende og sikkert Dankort-system.

Til afsnittet §2

Bestemmelsen indebærer, at abonnementsbetalingen fortsætter efter den 1. januar 2010, men at beregningen af det årlige abonnement herefter skal beregnes ud fra omkostningerne ved driften af et betalingssystem.

Det fremgik af bemærkningerne til L221 til lovforslagets §1 (ad §14 stk. 1, syvende afsnit), at efter den 1. januar 2010 skal ”Konkurrencestyrelsen påse, jf. §15, at de gebyrer, pengeinstitutterne opkræver - hvoraf op til halvdelen af omkostningerne kan dækkes af gebyrer på forretningerne - ikke overstiger omkostningerne inklusive en rimelig avance, jf. nærmere bemærkningerne til forslaget §2, samt at gebyrerne samlet set - dvs. gebyrer opkrævet fra såvel forbrugere som forretninger - ikke overstiger de samlede omkostninger inklusive en rimelig avance.”

I overensstemmelse hermed skal de nærmere omkostningsbaserede principper for abonnementsordningen fastlægges i lovforslaget. Der henvises til bemærkningerne til §14, stk. 1.

Med venlig hilsen

Søren Nicolaisen

Konkurrencestyrelsen
ks@ks.dk

Hellerup, den 30. marts 2005
JW/HA/lb/ez

Vedr.: Forslag til lov om ændring af lov om visse betalingsmidler

De Samvirkende Købmænd har konkluderende tre kommentarer til lovforslaget og den politiske aftale, som ligger til grund for forslaget:

1. DSK er meget tilfredse med, at det politiske flertal med økonomi- og erhvervsministeren i spidsen med lovforslaget ønsker at bevare Dankortet.
2. DSK mener dog fortsat, at enhver medfinansiering af bankernes omkostninger til Dankort-systemet burde være et direkte mellemværende mellem kortudsteder, altså bank, og kortets indehaver, altså bankkunden, men vi tager til efterretning, at et politisk flertal vil pålægge butikkerne en medfinansiering på i alt kr. 125 mill.
3. DSK tager også til efterretning, at det politiske flertal ikke 100 procent vil lade den foreslåede abonnementsordning afspejle antallet af Dankort-transmissioner i den enkelte butik, men vi tillader os alligevel at komme med alternative forslag til den foreslåede, stærkt konkurrenceforvridende fordelingsnøgle.

Som eksempel på den praktiske, økonomiske konsekvens af den foreslåede abonnementsordning skal her henvises til den fremtidige konkurrenceforvridning mellem Danmarks største kæde af mindre købmænds-butikker og Danmarks største kæde af lavprisvarehuse:

- 540 SPAR-købmænd i Danmark har en omsætning på ca. 6,5 mia. kr. De fleste har 2-4 terminaler, altså samlet ca. 1500 terminaler, og ca. 30.000 transaktioner, altså ca. 16 mill. transaktioner. Tilsammen kommer disse købmænd til at bidrage med over 5 mill. kr. til Dankort-systemet.
- 13 Bilka-lavprisvarehuse har en omsætning på godt 11 mia. kr. De formodes tilsammen at have over 500 terminaler og over 20 mill. transaktioner om året. Tilsammen kommer de til at bidrage med 130.000 kr. til Dankort-systemet.

SPAR-købmændenes konkurrencekraft over for Bilka forringes altså med 5 mill. kr. om året de kommende fire år - formentlig et betragteligt højere beløb derefter. Det er, hvad vi forstår ved konkurrenceforvridende, og anledningen til følgende alternative forslag til finansiering af detailhandelens medfinansiering af Dankort-systemet:

- DSK foretrækker klart, at der i stedet for abonnementsordningen pr. forretningssted (med tre trin, afhængig af antallet af transaktioner pr. år) indføres en afgift pr. terminal. Af hensyn til de allermindste butikker kan terminal-afgiften eventuelt differentieres, så afgiften på den første terminal fastlægges til kr. 500,- (svarende til den laveste afgift pr. forretningssted i udkast til lovforslag), derefter en højere afgift pr. terminal. En sådan terminal-afgift vil være tilnærmelsesvis konkurrence-neutral, da antallet af terminaler normalt vil afspejle antallet af transaktioner såvel som størrelsen af omsætning.
- Hvis der ikke er politisk tilslutning til en terminal-afgift, kan DSK anbefale en mere retfærdig fordelingsnøgle i abonnementsordningen, jf. nedenstående forslag, som også vor hovedorganisation, HTS - Handel, Transport og Serviceerhvervene, Håndværksrådet m.fl. har udtrykt ønske om. Også dette forslag vil i nogen udstrækning minimere de konkurrence-forvridende konsekvenser af den i udkastet til lovforslag skitserede model.

Antal transaktioner		Gns. anslået	Antal Virksomheder	Ministerens aftale		Alternativt forslag	
Min	Max				I alt		I alt
				Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
1	5.000	1.125	65.000	500	32.500.000	500	32.500.000
5.001	10.000	6.500	7.000	2.700	18.900.000	2.700	18.900.000
10.001	20.000	13.000	5.000	2.700	13.500.000	2.700	13.500.000
20.001	50.000	30.000	3.600	10.000	36.000.000	6.300	22.680.000
50.001	100.000	72.000	1.400	10.000	14.000.000	10.000	14.000.000
100.001	200.000	130.000	700	10.000	7.000.000	20.000	14.000.000
200.001	400.001	280.000	250	10.000	2.500.000	30.000	7.500.000
400.001		650.000	50	10.000	500.000	40.000	2.000.000
I alt			83.000		124.900.000		125.080.000

Hvad lovforslagets øvrige indhold angår, kan DSK fuldt og helt tilslutte sig kommentarerne fra DSK's hovedorganisation, HTS, og en række andre organisationer, deriblandt DHS og Håndværksrådet. Det gælder ikke mindst bemærkningerne om den uacceptable forskelsbehandling af dansk udstedte internationale kreditkort og udenlandsk udstedte internationale kreditkort. En forskelsbehandling, der må antages at være EU-stridig.

Samtidig vil et forbud mod synliggørelse af gebyret på dansk udstedte internationale kreditkort være en trussel mod Dankortets fremtid. Bankerne er i stigende grad begyndt at udstede kreditkort til deres kunder, hvilket bør tages i betragtning i denne sammenhæng.

Med venlig hilsen

John Wagner,
adm. direktør

Henriette K.B. Andersen,
underdirektør, advokat

Vedr. forslag til lov om ændring af lov om visse betalingsmidler

Dansk Textil Union, Danmarks Skohandlerforening og Danmarks Tapet- og Farvehandlerforening skal hermed fremkomme med kommentarer til forslag til lov om ændring af lov om visse betalingsmidler ("den justerede Dankort-model").

Med det fremlagte lovforslag pålægges tøj- og skobutikker samt farvehandlerne en andel af de i alt ca. 125 mio. kr., som detailhandlen skal bidrage med til finansiering af Dankort-systemet.

Principielle betragtninger

Det er fortsat vor opfattelse, at gebyrfastsættelsen er et anliggende mellem bank og bankkunde og derfor butikken uvedkommende. Holdningen ligger på linie med udmeldingerne i regeringsgrundlaget, der fastslår, at der skal være en synlig og reel konkurrence i forhold til bankgebyrerne. Dette kan kun sikres ved at konkurrenceudsætte gebyrerne, og det gøres bedst ved at gøre gebyrerne til et anliggende mellem bank og bankkunde.

En række butikker, der i overensstemmelse med den gældende lovgivning havde valgt at overvælte Dankort-gebyret på kunderne, er gået fra ikke at have gebyromkostninger til nu at have flere omkostninger ved omlægningen af Dankort-gebyret til en abonnementsmodel.

Samtidig medfører abonnementsmodellen, at kontant-kunderne over varernes pris belastes med butikkens omkostninger ved at modtage Dankort.

Abonnementsmodel

Den nye model indeholder en abonnementsordning med en skala med 3 forskellige abonnementspriser baseret på antallet af transaktioner.

Efter vor opfattelse bør skalaen detaljeres, da mellemstore butikker kommer til at betale det samme i abonnement som meget store varehuse, nemlig kr./år. 10.000,-. Og det på trods af, at transaktionsantallet og omsætningen for de forskellige butikstyper er meget forskelligt. Der er med andre ord indbygget en ubalance i den valgte skala, som betyder, at der sker en konkurrencemæssig forvriddning af forholdet mellem meget store varehuse med mange transaktioner og de øvrige butikker.

Justeret abonnementsmodel

Der er blandt Dansk Textil Union, Danmarks Skohandlerforening, Danmarks Tapet- og Farvehandlerforening, De Samvirkende Købmænd, Danmarks Sportshandlerforening og Håndværksrådet skabt enighed om et fælles forslag til en mindre justering af den fremlagte skala.

Der er ved udarbejdelse af forslaget taget hensyn til sagens komplekse karakter, og vi har derfor valgt at foreslå en tilpasning af skalaen netop på det punkt, hvor der opstår konkurrenceforvriddning butikkerne imellem.

Dansk Textil Union, Danmarks Skohandlerforening og Danmarks Tapet- og Farvehandlerforening skal foreslå, at man vælger at benytte nedenstående skala i forbindelse med det årlige Dankort-abonnement:

Antal transaktioner		Abonnement
Min	Max	
1	5.000	Kr. 500
5.001	20.000	Kr. 2.700
20.001	50.000	Kr. 6.300
50.001	100.000	Kr. 10.000
100.001	200.000	Kr. 20.000
200.001	400.001	Kr. 30.000
400.001		Kr. 40.000

Der sker således en nuancering af skalaen fra 20.001 årlige transaktioner og op efter. I den nedre del af skalaen, hvor de mindste butikker og indløsningssteder (museer m.m.) befinder sig, sker der ingen ændringer.

Endvidere sikrer den foreslåede model, at detailhandelen m.m. fortsat bidrager med 125 mio. kr.

Overvæltning af gebyret på dansk udstedte internationale kort

Med lovforslaget fjerner man butikkernes ret til at overvælte gebyret på dansk udstedte internationale kort på forbrugeren.

Med udgangspunkt i den principielle betragtning om, at gebyrerne bør være synlige over for forbrugerne og dermed være konkurrenceudsatte, kan Dansk Textil Union, Danmarks Skohandlerforening og Danmarks Tapet- og Farvehandlerforening ikke støtte, at lovforslaget fjerner butikkernes overvæltningsret.

På dansk udstedte internationale kort opkræver bankerne 0,75 % af købet på kreditkort og 0,4 %, maksimalt kr. 4,- på debetkort.

Der er tale om så betydelige gebyrer for butikkerne, at fjerner man overvæltningsretten, forventer vi, at flere butikker helt vil fravælge at modtage internationale kort. Og samtidig betyder størrelsen af de årlige gebyrer på disse kort, at forbrugere, der ikke betaler med kort, i langt højere grad end det kan være tilsigtet kommer til at betale for kortkundernes forbrug; dette virker ikke rimeligt.

De dansk udstedte internationale kort anvendes i vidt omfang som betalingsmiddel i butikker beliggende i turistområder. Og vælger butikkerne ikke at modtage disse kort på grund af fjernelsen af overvælningsretten, skader man samtidig turisternes muligheder for at betale med udenlandsk udstedte internationale kort. Dette skyldes pengeinstitutternes praksis om, at butikkerne ikke kun kan sige nej til dansk udstedte internationale kort, men må fravælge helt at modtage internationale kort, uanset udstedelsesland.

Samtidig bærer de dansk udstedte internationale kort en øget andel af betalingerne i den sidste tredjedel af måneden, typisk på grund af kortenes kreditfacilitet. Fjerner man overvælningsretten, er der en risiko for, at man skader butikkernes handel.

Dansk Textil Union, Danmarks Skohandlerforening og Danmarks Tapet- og Farvehandlerforening ønsker derfor fortsat at kunne overvælte gebyrerne på de dansk udstedte internationale kort på forbrugerne.

Endelig skal det bemærkes, at fjernelse af overvælningsretten på dansk udstedte internationale kort ikke var et tema, der blev drøftet med parterne frem til fremlæggelsen af den justerede Dankort-model. Det er derfor overraskende, at man efter drøftelsernes afslutning vælger at inddrage dette element.

* * *

Vi skal i øvrigt henvise til HTS' høringsvar for så vidt angår de specifikke kommentarer til de enkelte bestemmelser i lovforslaget.

Såfremt De måtte have spørgsmål, er De velkommen til at kontakte undertegnede på enten tlf. 33121708 eller tlf. 26204266.

Med venlig hilsen

Jens Birkeholm
direktør

J.nr 2005-170-0610

Vedr. forslag til lov om ændring af visse betalingsmidler.

Konkurrencestyrelsen har sendt ovennævnte lovforslag i høring, og det kan oplyses, at Skatteministeriets Departement ikke har bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Annemette Møllin Ottosen

Departementet

Nicolai Elgtveds Gade 28
DK 1402 København K

Tlf +45 33 92 33 92

Fax +45 33 14 91 05

www.skat.dk

skm@skm.dk

CVR-nr 17 14 68 15

EAN.NR. 5798000033757

Konkurrencestyrelsen
Nyropsgade 30
1780 København V
Att. Bente Jepsen Sølvsten

29. marts 2005

Forslag til lov om ændring af lov om visse betalingsmidler

FDIH har modtaget Konkurrencestyrelsens høringsskrivelse af 17. marts 2005.

FDIH har med tilfredshed noteret, at der med aftalen vedr. anvendelse af Dankort i den fysiske handel synes at være sikret et nærmest universelt anvendt og velfungerende Dankortsystem. FDIH har ikke bemærkninger til den finansieringsmodel, der efter mange forhandlinger er aftalt i den fysiske handel og som bl.a. indebærer, at gebyrer for modtagelse af Dankort ikke kan overvælttes på kunden.

Det er derimod med nogen forundring, at FDIH bemærker, at det i høringsskrivelsen og tilsvarende i lovforslaget lakonisk anføres, at forbuddet mod overvæltning af gebyrerne ligeledes skal gælde i den ikke-fysiske handel. Ved brug af Dankort og andre dansk udstedte betalingskort på nettet har der gennem de senere år været gebyr på anvendelsen. Gebyret for modtagelse af Dankort er p.t. 1,95 + 0,1 % af det trukne beløb.

I 2004 blev alene Dankort anvendt næsten 12, 5 mio. gange og væksten i anvendelsen ventes fortsat at stige. Den foreslåede regel i den ikke-fysiske handel betyder derfor, at der alene på Dankortbetalinger sker en mulig belastning af den ikke-fysiske handel med mindst 25-30 mio. Ikke alle handlende overvælter gebyret og det præcise tal kan derfor være vanskeligt at skønne, men problemstillingen ses slet ikke inddraget i lovforslaget og dettes angivelse af konsekvenser for erhvervslivet.

Efter FDIHs opfattelse kan der være gode grunde til også at se på gebyrordningen i den ikke-fysiske handel, men en så radikal ændring som foreslået, bør ikke ske som et addendum til en helt anden problemstilling og proces, men bør overvejes selvstændigt.

FDIH kan derfor ikke støtte forslaget om, at gebyrer som en betalingsmodtager betaler til en kortudsteder vedr. en betalingstransaktion i den ikke-fysiske handel ikke kan kræves betalt af kortindehaver.

Venlig hilsen

Morten Kamper
Direktør

Bente Jepsen Sølvsten (KS)

Fra: Line Kornerup Flittner (KS)
Sendt: 30. marts 2005 09:51
Til: Pernille Wiik (KS)
Emne: VS: Høring - lov om visse betalingsmidler
SJ: 0
SJSendHandler: sjLightOutlook

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Pernille Wiik (KS) **På vegne af** - KS Konkurrencestyrelsens officielle postkasse
Sendt: 23. marts 2005 10:29
Til: Line Kornerup Flittner (KS); Frederik André Bork (KS); Bente Jepsen Sølvsten (KS)
Emne: VS: Høring - lov om visse betalingsmidler

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Jesper Bo Nielsen [mailto:jn@finansforbundet.dk]
Sendt: 23. marts 2005 10:17
Til: - KS Konkurrencestyrelsens officielle postkasse
Emne: Høring - lov om visse betalingsmidler

Konkurrencestyrelsen

Forslag til lov om ændring af betalingsmiddelloven

Styrelsen har med brev af 17. marts 2005 fremsendt ovennævnte forslag til lovændring med anmodning om kommentarer. Forslaget giver os ikke anledning til bemærkninger.

Venlig hilsen

Jesper Bo Nielsen
Finansforbundet
Langebrogade 5, 1411 København K.
Tlf: 32 66 14 74

06-04-2005

Konkurrencestyrelsen
Nyropsgade 30
1780 København V.

Modtaget:

29.03 5 008421 -

J.nr.: 3- 1104-0201-0011

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 23-03-2005
J.NR.: 04-012202-05-0581
REF.: spi/kfe

Høring over forslag til lov om ændring af lov om visse betalingsmidler

Advokatrådet anerkender modtagelsen af Konkurrencestyrelsens brev af 16. marts 2005 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om visse betalingsmidler. Med brevet fulgte foruden lovforslaget høringsbrev fra Konkurrencestyrelsen samt høringsliste.

Forslaget har været forelagt for Advokatrådets Erhvervsudvalg, hvorefter Advokatrådet har følgende bemærkninger:

Advokatrådet finder, at overvejelserne vedrørende mulighed for at pålægge gebyr for brug af Dankort i ikke ubetydelig grad er udtryk for politiske betragtninger. Advokatrådet ønsker ikke at udtale sig herom.

Generelt anser Advokatrådet det dog fornødent ud fra en retssikkerhedsmæssig betragtning generelt at fremhæve behovet for at sikre en procedure, der på behørig vis giver mulighed for at gennemføre nødvendige overvejelser samt at inddrage praktiske erfaringer og udtalelser fra interessenter og relevant fagkundskab. Det kan i denne forbindelse overvejes, om det er for tidligt at tage endelig stilling til virkningen af den seneste lovændring, der trådte i kraft januar 2005, smh. Konkurrencestyrelsens undersøgelse af 28. februar 2005.

Med venlig hilsen

Steffen Pihlblad

Modtaget:

29.03 5 008416

J.nr.: 3. 1104-0201-0011

Konkurrencestyrelsen
Nyropsgade 30
1780 København V
Att: Bente Sølvsten

Ribe, den 23. marts 2005

Vedrørende forslag om lov om ændring af lov om visse betalingsmidler

Butikkerne skal fremover betale et årligt abonnement på dankortet afhængig af dankort-transaktioner.

Regeringens forslag vil ramme de små butikker urimeligt hårdt.

I Kiosk- og Nærbutiksbranchen har vi rigtig mange dankort transaktioner. En typisk Kiosk/Nærbutik kan meget nemt have op til 20.000, og derover, transaktioner om året. Derfor vil de mindre butikker blive økonomisk hårdt ramt med det nye forslag som regeringen fremlægger.

I Kiosk/Nærbutik regi har vi ikke muligheden for at føre disse omkostninger videre. Over 50% af vores omsætning er tobaksvarer. Yderligere er der fastpris på aviser, ugeblade, magasiner, konfektur, frimærker og spil.

Vores gennemsnitsekspedition i en kiosk er 35 til 40 kroner.

Hvorimod en gennemsnitsekspedition i et supermarked er over 450 kroner.

I regeringsforslaget skal alle forretninger med over 20.000 transaktioner om året betale 10.000 kroner. D.v.s. at store varehuse slipper urimeligt billigt i forhold til den lille kiosk. Dette mener vi ikke kan være en retfærdig fordeling af regeringens forslag, at de små butikker skal straffes på deres indtjening som ikke er stor i forvejen.

Nærbutikkernes landsforening vil gerne indstille til Økonomi- og erhvervsminister Bendt Bendtsen, at fordelingsnøglen på antal transaktioner bliver lavet om.

Vi forslår, at med op til 20.000 transaktioner skal det koste den lille butik 500 kr. om året og fra 20.000 til 30.000 transaktioner 1000 kr. om året. Over 30.000 transaktioner må betragtes som store supermarkeder og varehuse. De må naturligvis betale et større abonnement på grund af større indtjening.

Denne fordeling mener vi er rimelig når vi skal bære en byrde alle sammen og at de små butikker stadigvæk kan have en eksistensberettigelse i det danske samfund.

Med venlig hilsen
Nærbutikkernes Landsforening

Torben Pedersen
Formand

NÆR BUTIKKERNES LANDSFORENING

Strengvej 49 · 6760 Ribe · Telefon 75 42 45 77 · Telefax 75 42 02 38 · BG Bank Ribe reg.nr. 9692 konto 478-1147
E-mail: nbl@worldonline.dk · SE-nr. 18 35 00 33

Konkurrencestyrelsen
Nyropsgade 30
1780 København V

ks@ks.dk

23. marts 2005

Forslag til lov om ændring af lov om visse betalingsmidler

Forbrugerrådet har modtaget forslag til lov om ændring af lov om visse betalingsmidler (Den justerede dankortmodel) i høring.

Angående de særlige ordninger finder Forbrugerrådet, at bemærkningerne til lovforslaget er meget uklart formuleret. På den baggrund finder Forbrugerrådet det umuligt at vurdere konsekvenserne af forslaget til § 14, stk. 7 og 8, hvilket Forbrugerrådet finder uholdbart.

Forbrugerrådet mener derfor, at der er brug for mere klare og uddybende bemærkninger til § 14, stk. 7 og 8.

Ny teknologi kan anvendes til formål, som gavner forbrugeren, men kan omvendt også bruges til mere dubiose formål. Forbrugerrådet finder derfor, at lovforslaget bør uddybes med både en negativ og positiv afgrænsning af de muligheder, som der med disse særlige ordninger åbnes op for.

Forbrugerrådet finder endvidere lovforslaget lidt uklart for så vidt angår opkrævning af gebyr hos forbrugeren for særlige ordninger. Det bør dog være således, at forslagens § 14, stk. 6 ligeledes må gælde særlige ordninger, således at forbrugeren ikke kan opkræves gebyr hos betalingsmodtager. Forbrugerrådet foreslår dette præciseret i lovforslaget.

Med venlig hilsen

Villy Dyhr
Afdelingschef

Lotte Aakjær Jensen
Økonom

LANDBRUGSRAADET

Konkurrencestyrelsen
Att.: Fuldmægtig Bente Sølvsten
Nyropsgade 30
1780 København V

29. marts 2005
CBH/CBK
Tlf 33394087
Fax 33394515
cbh@landbrug.dk

Deres sagsnr.: 3/1104-0201-0011 Forslag til lov om ændring af lov om visse betalingsmidler

Tak for Deres skrivelse af 16. marts 2005 vedrørende ovennævnte.

Til Deres orientering kan jeg oplyse, at Landbrugsrådet ikke har nogen bemærkninger til bekendtgørelsen, men at vi forbeholder os ret til at vende tilbage hertil.

Med venlig hilsen
Landbrugsrådet

Christina Baun Hegner
Konsulent
Andels- & Erhvervs vilkår

29. marts 2005

Konkurrencestyrelsen
 Att. Bente Sølvsteen
 Nyropsgade 30
 1780 København V

Nedenfor anføres kommentarer fra Oliebranchens Fællesrepræsentation til udkast til lov om ændring af lov om visse betalingsmidler.

Generelle bemærkninger

Lovforslaget er en udmøntning af et forlig mellem partierne bag den eksisterende dankort-lovgivning. Forslaget medfører, at detailhandlen samlet set må bære en ekstra omkostning til dankortsystemet på ca. 125 mio. kr. årligt. Merudgifterne for handlen kommer oveni de mindst 300 mio. kr. årligt, som handlen i forvejen afholder til driften herunder til terminaler, transmissionsudgifter, service og licenser etc.

Abonnementsordningen

Som led i den politiske aftale er der (midlertidigt) foreslået tre forskellige niveauer for butikkernes abonnementsbetaling svarende til tre intervaller af transaktioner. Oliebranchen er af den opfattelse, at intervalinddelingen og de valgte gebyrer bør ændres sådan, at butikker med store transaktionsmængder betaler en andel af det samlede gebyr, der er i bedre overensstemmelse med deres andel af den samlede transaktionsmængde.

Det er vores opfattelse, at bankernes opkrævning af gebyr for brug af betalingskortet burde ske direkte hos forbrugeren og synligt for forbrugerne. Kun på den måde opnås en synlig og reel konkurrence på området bank-gebyrer, jf. regeringsgrundlaget.

Afskaffelsen af butikkernes ret til at synliggøre gebyrer på internationale kort

Lovforslagets forbud mod at butikkerne synliggør gebyr på internationale kort for forbrugeren finder vi uden sammenhæng med det politiske ønske om at ændre principperne for dankort-gebyret. Forslaget finder vi ubegrundet, og vi mener, at denne ændring bør bortfalde.

Ophævelse af butikkernes ret til at synliggøre gebyrerne på internationale kort er særlig betænkelig, idet bankerne generelt opkræver et gebyr på 0,75% på kreditkort og 0,40% (max 4 kr.) på debetkort. Omsætningsafhængige gebyrer er i direkte modstrid med det faktum, at langt størstedelen af omkostningerne til driften af et betalingskortsystem har karakter af faste omkostninger. Procent-gebyrer giver bankerne adgang til at opkræve et urimeligt højt gebyr i forhold til omkostningerne og dermed, hvad der ville være tilfældet ved virksom konkurrence. Adgangen til at synliggøre gebyrerne overfor forbrugerne udgør reelt set den eneste mulighed for at imødegå de stadigt stigende bankgebyrer.

Direktør: Peter Stigsgaard
 Tlf. direkte + 45 33 45 65 12
 Mobil tlf. + 45 2023 4723
 E-mail: ps@oil-forum.dk

Oliebranchens Fællesrepræsentation
 Vognmagergade 7,5.
 Postboks 120
 1004 København K

Telefon + 45 33 45 65 10
 Telefax + 45 33 45 65 11
 Internet: www.oil-forum.dk
 CVR nr. 30 84 47 18

Hertil kommer, at forbudet mod synliggørelse skaber "tilskyndelse" for bankerne til at flytte "trafikken" fra dankort-systemet over til andre (internationale) kort. Forbudet mod at overvælte kreditkortgebyrerne på forbrugerne gør det ekstra attraktivt for banksektoren at promovere disse kort på bekostning af dankortet. Forbudet mod synliggørelse af gebyret på dansk udstedte kreditkort rummer derfor en trussel mod dankortets fremtid.

Skjulte gebyrer er tillige i modstrid med den generelle målsætning på det forbrugerpolitiske område om at gebyrer skal frem i lyset. Vi ønsker at spørgsmålet forbliver et frit aftalemæssigt forhold mellem kortudsteder og butikkerne, hvilket efter vores mening vil virke fremmende på konkurrencen.

Både procentbaserede gebyrer og forbudet mod at synliggøre gebyrer går imod de seneste tendenser i Europa. EU-Kommissionen har således i forbindelse med en verserende klagesag over MasterCard fået selskabet til at opgive et generelt krav om, at betalingsmodtager ikke må overvælte gebyret på forbrugeren. I en række europæiske lande er der stærkt fokus på bankernes gebyrsætning. I fx Holland er der indført et loft over bankernes gebyr på debetkort på 7 €-cent.

Afgrænsning mellem fysisk og ikke-fysisk handel

Indførelsen af et årligt abonnement gældende for den fysiske handel medfører, at der opstår en urimelig forskelsbehandling mellem ubetjent fysisk handel (også kaldet automathandel) og betjent fysisk handel, idet kun betjent fysisk handel er omfattet af abonnementsordningen. Forskellen fremkommer ved, at betaling i handel, hvor betalingsmodtager ikke er fysisk til stede ved afviklingen af betalingen, ifølge loven kan pålægges bankgebyr på op imod 1,95 kr. + 0,1 pct. tillæg pr. transaktion, mens transaktioner med fysisk tilstedeværelse af betalingsmodtager er omfattet af det årlige abonnement.

Denne forskelsbehandling bliver yderligere paradoksalt inden for forretninger (fx tankstationer), hvor der finder betaling sted ved en automat side om side med betaling "i butik" – for samme vare og til samme pris osv.

Den situation vil opstå, at visse transaktioner på tankstationen er omfattet af abonnementsordningen, mens der for andre transaktioner (automatbetalinger) på samme lokalitet kan opkræves et transaktionsgebyr fra bankens side.

Opretholdes denne tilstand, vil den inden for en række "butikstyper" virke klart konkurrenceforvridende, idet vidt forskellige "gebyrregimer" vil være gældende afhængigt af, om kunden bliver betjent eller ikke, og hvor kunden i mange situationer selv frit vælger enten at betjene sig selv eller blive betjent (fx tankstationer, billetautomater, betalingsanlæg ved broerne o.l.).

Finder der en omkostningsbelastende gebyrsætningen på "automattransaktioner" sted, vil dette forhold i øvrigt lægge sig hindrende i vejen for udbredelsen af fremtidige selvbetjeningsydelse og indførelse af ny teknologi i detailhandlen, som fx automatisk "udcheckning" fra butikker, hvor varerne er forsynet med de såkaldte RFID-chip, og hvor varerne populært sagt er i stand til at scanne sig selv ind ved kassen.

Efter at Oliebranchen i sommeren 2004 gjorde opmærksom på, at en konkurrenceforvridende praksis var på vej med bankernes daværende gebyrplaner for dankortet ved køb fra ubetjente benzinautomater, gik Finansrådet ind i sagen. Finansrådet henstillede i efteråret 2004 til sine

OLIEBRANCHENS FÆLLESREPRÆSENTATION

medlemmer (og anmeldte denne henstilling til Konkurrencestyrelsen), at ubetjente automater ved fx broanlæg, parkeringsanlæg og tankstationer (automathandel) sidestilles med fysisk handel i gebyrmæssig henseende. Substansen i denne løsning finder vi rigtig.

Imidlertid er det svært for berørte brancher og virksomheder at leve med, at et så vigtigt område reguleres af en intern "henstilling" inden for en organisation (Finansrådet). Derfor bør der i lovbestemmelserne eller i bemærkningerne til loven ske en kodificering af denne "klassifikation" af automathandel.

Vi foreslår derfor en løsning som indebærer, at ubetjent fysisk handel (automathandel) klassificeres som fysisk handel med hensyn til den gebyrmæssige håndtering. Det vil sige, at automathandel falder ind under abonnementsordningen gebyrmæssigt i stedet for at være genstand for et transaktionsgebyr.

En udvikling i denne retning ville kunne fremmes ved, at der i definitionerne for fremtiden sondres mellem betalinger, hvor kortindehaver er fysisk til stede med sit kort (butikshandel og automathandel/ abonnement), og betalinger, hvor kortindehaveren ikke er fysisk til stede med kortet (typisk internethandel / transaktionsgebyr).

NB: Oliebranchens høringssvar er indholdsmæssigt på linje med høringssvaret fra Dansk Handel & Service. M.h.t. de aspekter, som ikke er eksplicit kommenteret ovenfor, tilslutter vi os således høringssvaret fra DHS.

Med venlig hilsen

Peter Stigsgaard

Konkurrencestyrelsen
Att.: Bente Sølvsten
Nyropsgade 30
1780 København V

29. marts 2005

KML/HHY
61641-0002
kml@dhs.dk

Forslag til lov om ændring af lov om visse betalingsmidler

Generelle bemærkninger

Lovforslaget er en udmøntning af et forlig mellem partierne bag den eksisterende Dankort-lovgivning. Forslaget medfører, at detailhandlen samlet set må bære en ekstra omkostning til Dankortsystemet på ca. 125 mio. kr. årligt. Merudgifterne for handlen kommer oven i de mindst 300 mio. kr. årligt, som handlen i forvejen afholder til driften, herunder til terminaler, transmissionsudgifter, service og licenser etc.

Som led i den politiske aftale er der sket fastlæggelse af tre forskellige niveauer for butikker-nes abonnementsbetaling. I Dansk Handel & Service medlemskreds og hos Coop er der et betydeligt antal butikker i alle tre intervaller. Især blandt virksomhederne i intervallet fra 20.000-30.000 transaktioner pr. år opleves omkostningerne som uforholdsmæssigt store. Med respekt af de samlede omkostninger og selve modellen så vi gerne, at mellemniveauet bliver udvidet til at dække butikker med et større antal transaktioner. Dansk Handel & Service og Coop har drøftet de fastlagte intervaller med repræsentanter fra den samlede handel. På det foreliggende grundlag har det ikke været muligt at nå til enighed om en anden intervalud-møntning, men Dansk Handel & Service og Coop deltager gerne i rådgivning og drøftelser desangående.

Det er stadigvæk Dansk Handel & Service' og Coop's opfattelse, at bankernes opkrævning af gebyr for brug af betalingskort skal ske direkte og synligt for forbrugerne. Kun på den måde opnås en synlig og reel konkurrence i forhold til pengeinstitutternes gebyrer, jf. regerings-grundlaget. Bankerne burde derfor henvises til selv at opkræve gebyret direkte hos forbrugerne.

Det er positivt, at der med lovforslaget fastholdes en begrænsning af bankernes prisfastsættelse på den monopoliserede betalingsinfrastruktur til Dankortet. Det er særlig vigtigt, at der ikke åbnes adgang for bankerne til at opkræve gebyrer som en procentdel af omsætningen på Dankortet.

Hensigten med lovforslaget er, at Dankortet også i fremtiden skal fungere som et sikkert, billigt og effektivt betalingsmiddel. Det bør derfor fremgå af lovforslaget, at en væsentlig forudsætning for, at der kan opkræves et årligt abonnement fra betalingsmodtager er, at de nu-

værende valideringsregler, hæftelsesregler og betalingsgarantier ikke forringes over for hverken forbrugere eller detailhandel. Hensynet til at bevare Dankortet fortabes, hvis bankerne får mulighed for at forringe det eksisterende Dankortsystem.

Helt uden sammenhæng med det politiske ønske om at ændre principperne for Dankortgebyret indeholder lovforslaget et forbud mod, at butikkerne synliggør gebyr på internationale kort for forbrugeren. Det samme gælder gebyr i den ikke-fysiske handel (e-handel).

Ophævelse af butikkernes ret til at synliggøre gebyrerne på internationale kort er særdeles betænkelig, idet bankerne opkræver et gebyr på 0,75% på kreditkort og 0,40% (max 4 kr.) på debetkort. De omsætningsafhængige gebyrer er i direkte modstrid med det faktum, at langt størstedelen af omkostningerne til driften af et betalingskortsystem har karakter af faste omkostninger. Procentgebyrer uden overvæltningssadgang giver bankerne adgang til at opkræve et urimeligt højt gebyr i forhold til omkostningerne og dermed, hvad der ville være tilfældet ved virksom konkurrence. Retten til at synliggøre gebyrerne over for forbrugerne udgør den eneste reelle mulighed for at imødegå de stadigt stigende bankgebyrer.

Hertil kommer, at forbudet mod synliggørelse skaber et incitament for bankerne til at flytte "trafikken" fra Dankort-systemet over til andre (internationale) kort. Forbudet mod at overvælte kreditkortgebyrerne på forbrugerne gør det attraktivt for banksektoren at promovere disse kort på bekostning af Dankortet. Forbudet mod synliggørelse af gebyret på dansk udstedte kreditkort er en eklatant trussel mod Dankortets fremtid.

Sådanne skjulte gebyrer er tillige i modstrid med den generelle målsætning på det forbrugerpolitiske område om, at gebyrer skal frem i lyset.

Både procentbaserede gebyrer og forbudet mod at synliggøre gebyrer går imod de seneste tendenser i Europa. EU-Kommissionen har således i forbindelse med en verserende klagesag over MasterCard "overtalt" selskabet til at opgive et generelt krav om, at betalingsmodtager ikke må overvælte gebyret på forbrugeren. I en række europæiske lande er der stærkt fokus på bankernes gebyrsætning. I fx Holland er der indført et loft over bankernes gebyr på debetkort på 7 €-cent.

Som debatten i forbindelse med den nu foreslåede tilpasning af loven har afsløret er det bydende nødvendigt, at det præciseres, at bankernes gebyrer – nu i form af et årligt abonnement – skal afspejle en nærmere bestemt andel af bankernes faktiske omkostninger forbundet med driften af Dankortsystemet. Dette forhold er særligt vigtigt fra 1. januar 2010, hvor udgangspunktet for bankernes abonnementsindtægter ændres fra et i dag fast beløb på 125 mio. kr. (2005 niveau) til en omkostningsvurdering.

Det er vigtigt, at der nu en gang for alle sikres fuld gennemsigtighed om og kendskab til omkostningsforholdene, således at der kan ske en relevant afgrænsning af de med indløsningsaktiviteterne forbundne omkostninger. Det bør ske ved at pålægge bankerne forpligtelse til særskilt regnskabsaflæggelse over for Konkurrencestyrelsen for indløsningsdelen i PBS.

Indførelsen af et årligt abonnement gældende den fysiske handel medfører, at der indføres en urimelig forskelsbehandling mellem ubetjent fysisk handel (også kaldet automathandel) og betjent fysisk handel, idet kun betjent fysisk handel er omfattet af abonnementsordningen. Det er vigtigt at få en fremadrettet løsning, som indebærer, at ubetjent fysisk handel (automathandel) for fremtiden klassificeres som fysisk handel med hensyn til den gebyrmæssige håndtering – det vil sige, at denne form for handel falder ind under abonnementsordningen gebyrmæssigt i stedet for at være genstand for et transaktionsgebyr. Vi vil derfor opfordre til, at der i definitionerne for fremtiden sondres mellem betalinger, hvor kortindehaver er fysisk til stede med sit kort (butikshandel og automathandel), og betalinger, hvor kortindehaveren ikke er fysisk til stede med kortet (typisk internethandel).

Endelig er det vigtigt, at det i loven eller lovbemærkningerne præciseres, at butikkernes abonnementsbetaling til bankerne for Dankortet omfatter samtlige ydelser, der naturligt må anses for forbundet med driften af et velfungerende og sikkert Dankort-system. Adgangen for bankerne til efter særskilt aftale at opkræve betaling for tillægsydelser med tilknytning til betalingssystemet forudsætter derfor, at der ikke er tale om ydelser, som har været omfattet af det oprindelige gebyrforbud i den tidligere betalingsmiddellov.

Specifikke bemærkninger

TIL § 1

Ad nr. 1

Til § 14, stk. 1.

Bestemmelsen fastslår, at indløseres omkostninger ved drift af et betalingssystem kan pålægges betalingsmodtager.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger til forslaget, at ”Indløseres omkostninger skal fastsættes efter lovens § 15, dvs. at indløser ved fastsættelse af gebyr mv. over for betalingsmodtager ikke må benytte urimelige priser og avancer. Dette er en kodificering af gældende ret.”

Der mangler imidlertid en væsentlig tilføjelse. Det fremgik således af bemærkningerne til L221 af 30. april 2003 til lovforslagets § 1 (ad § 14 stk. 1, syvende afsnit), at efter den 1. januar 2010 skal ”Konkurrencestyrelsen påse, jf. § 15, at de gebyrer, pengeinstitutterne opkræver - hvoraf op til halvdelen af omkostningerne kan dækkes af gebyrer på forretningerne - ikke overstiger omkostningerne inklusive en rimelig avance, jf. nærmere bemærkningerne til forslaget § 2, samt at gebyrerne samlet set - dvs. gebyrer opkrævet fra såvel forbrugere som forretninger - ikke overstiger de samlede omkostninger inklusive en rimelig avance.”

Denne bemærkning skal i sin helhed være anført i bemærkningerne til lovforslaget, idet det er altafgørende for fastlæggelsen af bankernes samlede gebyropkrævning for Dankortsystemet i 2010.

Da størrelsen af det abonnement, der kan opkræves fra betalingsmodtager, er snævert forbun-

det med omkostningerne til driften af betalingssystemet, er det nødvendigt at sikre et ordentligt kendskab til omkostningsforholdene.

Med forslaget ændres formuleringen vedrørende de omkostninger, som indløser kan pålægge betalingsmodtager. Formuleringen fra L221 "indløser kan til dækning af omkostninger til driften af betalingssystemet" er ændret til "indløser omkostninger ved drift af et betalingssystem". For at undgå, at det giver anledning til fortolkningstvivl, må den hidtidige formulering fortsat anvendes.

Det er endvidere afgørende, at der sker en præcisering af, at det ny abonnement afskærer bankerne fra at opkræve yderligere betaling for alt, hvad der naturligt må anses for omkostninger til drift af et betalingssystem. Dette svarer til de ydelser, der var omfattet af det oprindelige gebyrundtagne område i betalingsmiddelovens § 14.

Det skal fastslås, at kun de omkostninger, som relaterer sig til indløsning, er relevante for betalingsmodtagers betaling af årsabonnement. Med de forhold detailhandlen har kendskab til, svarer det til de omkostninger til Dankortsystemet, der afholdes i PBS-regi.

Der skal stilles krav om særskilt regnskabsaflæggelse over for Konkurrencestyrelsen for indløsningsdelen i PBS. Kravet skyldes ikke mindst, at uden en sådan gennemsigtighed kan fx udviklingsprojekter i forbindelse med udvikling af særlige ydelser, som nævnt i forslagets § 14, stk. 7, nemt medføre overvæltning af omkostninger på betalingsmodtager, der er denne uvedkommende.

Erfaringerne fra sektorlovgivningen, fx inden for tele-, post- og varmforsyningsområderne, viser, at fordeling af omkostningerne ofte er ganske kompleks. Erfaringerne herfra understreger behovet for, at der sker en nøje afklaring af de relevante omkostningselementer og beregningsmetoder.

Omkostningselementerne skal tillige benchmarkes mellem de forskellige pengeinstitutter for at sikre, at det er omkostninger fra den mest effektive indløser, der anvendes til kalkulationen. For at sikre den fornødne dokumentation for omkostningsudviklingen til betalingskortsystemet, skal kræves opstillet et særskilt regnskab for betalingskortsystemet.

Det er vigtigt, at Konkurrencestyrelsens pligt til hvert andet år at udarbejde redegørelser for pengeinstitutternes omkostninger til betalingskortsystemet opretholdes, jf. den gældende betalingsmiddelovs § 21, stk. 9. Det fremgår af bemærkningerne til § 21, stk. 9, at "formålet er, at der løbende skal være fokus på, om pengeinstitutternes gebyrstruktur afspejler de reelle omkostninger, der er forbundet med driften af et betalingssystem inklusive en rimelig avance".

Som led i en samlet vurdering af omkostningerne til driften af Dankortsystemet, skal bankernes indtægtsside også indgå. Forbrugere og betalingsmodtagere betaler allerede i dag for driften af betalingskortsystemet via rentemarginalen, diverse gebyrbelagte lønkonti og årsgebyrer på Dankort og Visa/Dankort. Sådanne indtægter må nødvendigvis indgå i det samlede

regnskab.

Til § 14, stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at indløser kan opkræve et årligt abonnement for transaktioner i den fysiske handel ved anvendelse af et betalingsmiddel forsynet med chip.

Det skal fremgå eksakt enten af definitionerne i loven eller af bemærkningerne hertil, at butikkernes abonnementsbetaling til bankerne omfatter samtlige ydelser, der naturligt må anses for forbundet med driften af et velfungerende og sikkert Dankort-system. Adgangen for bankerne til efter særskilt aftale at opkræve betaling for ydelser med tilknytning til betalingssystemet forudsætter derfor, at der ikke er tale om ydelser, som har været omfattet af det oprindelige gebyrforbud i den tidligere betalingsmiddelov.

Der skal udarbejdes en eksakt definition på, hvad der forstås ved en transaktion, således at det eksplicit er nævnt, at fx en afvist betaling ikke medregnes i opgørelsen af antallet af transaktioner.

For at undgå fortolkningsusikkerhed skal det fastslås, at abonnementet er betaling for en finansiel ydelse og dermed momsfrataget.

Indførelsen af et årligt abonnement gældende den fysiske handel medfører, at der udover den eksisterende sondring mellem fysisk handel og ikke-fysisk handel indføres en urimelig og konkurrenceforvridende forskelsbehandling mellem ubetjent fysisk handel (også kaldet automathandel) og betjent fysisk handel, idet kun betjent fysisk handel er omfattet af abonnementsordningen.

Betaling i handel, hvor betalingsmodtager ikke er fysisk til stede ved afviklingen af betalingen, kan pålægges bankgebyr på op imod 1,95 kr. + 0,1 pct. tillæg pr. transaktion, mens transaktioner med fysisk tilstedeværelse af betalingsmodtager er omfattet af det årlige abonnement.

Denne forskelsbehandling bliver yderligere paradoksal inden for forretninger, som fx tankstationer, hvor der finder betaling sted ved en automat side om side med betaling ” i butik ” – for samme vare og til samme pris osv.

Opretholdes denne sondring, vil den inden for en række ”butikstyper” virke klart konkurrenceforvridende, idet vidt forskellige ”gebyrregimer” vil være gældende baseret på, om kunden bliver betjent eller ikke, og hvor kunden i mange situationer selv frit vælger enten at betjene sig selv eller blive betjent - eksempelvis tankstationer, billetautomater, betalingsanlæg ved broerne o.l.

Reglen medfører en ubegrundet og komplicerende sondring mellem i øvrigt fuldt sammenlignelige situationer. I begge situationer afvikles en betalingstransaktion for en vare, der umiddelbart erhverves og medtages af kunden. Finder der en omkostningsbelastende gebyrsætningen på ”automattransaktioner” sted, vil dette forhold lægge sig hindrende i vejen for

udbredelsen af fremtidige selvbetjeningsydelser og indførelse af ny teknologi i detailhandlen, som fx automatisk "ud-checkning" fra butikker, hvor varerne er forsynet med de såkaldte RFID-chip, og hvor varerne populært sagt er i stand til at scanne sig selv ind ved kassen.

Vi er bekendt med, at Finansrådet i forhold til den indtil nu gældende lovgivning har henstillet til sine medlemmer (og anmeldt denne henstilling til Konkurrencestyrelsen), at ubetjente automater ved fx broanlæg, parkeringsanlæg og tankstationer (automathandel) sidestilles med fysisk handel i gebyrmæssig henseende. Denne tilgang finder vi positiv. Imidlertid finder vi det mest hensigtsmæssigt, at der nu i lovbestemmelser eller i bemærkninger til loven sker en kodificering af denne klassifikation.

Vi foreslår derfor en løsning som indebærer, at ubetjent fysisk handel (automathandel) klassificeres som fysisk handel med hensyn til den gebyrmæssige håndtering – det vil sige, at denne form for handel falder ind under abonnementsordningen gebyrmæssigt i stedet for at være genstand for et transaktionsgebyr.

Til § 14, stk. 3

Bestemmelsen giver økonomi- og erhvervsministeren mulighed for at fastlægge de nærmere regler for, hvorledes abonnementet skal fastsættes.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger til forslaget, at "Økonomi- og erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for beregningen af det årlige abonnement."

Det fremgår videre, at forslaget tager afsæt i, at "abonnementet vil blive fastsat, således at der tages særligt hensyn til de mindre forretninger med under 5.000 transaktioner om året. Disse skal kun betale et årligt abonnement på ca. 500 kr. i 2005. For de mellemstore og store forretninger vil abonnementet blive fastsat i intervaller på baggrund af antallet af dankorttransaktioner. Udgangspunktet for 2005 er, at mellemstore forretningssteder med mellem 5.000 og 20.000 transaktioner om året skal betale et årligt abonnement på ca. 2.700 kr. i 2005, mens de større forretningssteder med over 20.000 transaktioner om året skal betale et årligt abonnement på ca. 10.000 kr. i 2005."

I Dansk Handel & Service medlemskreds og hos Coop er der et betydeligt antal butikker i alle tre intervaller. Dansk Handel & Service og Coop så gerne, at mellemniveauet bliver udvidet til at dække butikker med et større antal transaktioner, eventuelt med en mindre justering af butikkernes betaling og med fuld respekt for de nuværende samlede omkostninger for detailhandlen og for selve modellen. Dansk Handel & Service og Coop har drøftet de fastlagte intervaller med repræsentanter fra den samlede handel. På det foreliggende grundlag har det ikke været muligt at nå til enighed om en anden intervaludmøntning. Måtte en anden fordeling af omkostningerne blive aktuel, deltager Dansk Handel & Service og Coop gerne med råd og indgår i drøftelser desangående.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger til forslaget, at "de nærmere vilkår for abonnementsordningen i øvrigt forudsættes at blive fastsat senere af indløser." Af bemærkningerne til selve bestemmelsen fremgår "de nærmere vilkår for abonnementsordningen i øvrigt vil blive

fastsat mellem indløser og betalingsmodtager ved en privatretlig aftale.”

Dette er utilstrækkeligt. Det skal positivt sikres, at de nærmere vilkår for abonnementsordningen ikke bliver dikteret ensidigt af bankerne, men derimod afspejler en rimelig hensyntagen til de involverede interesser. Derfor bør vilkårene skulle godkendes af myndighederne.

Til § 14, stk. 4

Bestemmelsen fastslår, at der ikke kan pålægges betalingsmodtager betaling, når brugen af betalingsmidlet sker i den fysiske handel, og der anvendes et betalingsmiddel uden chip.

Bestemmelsen medfører, at der godt kan opkræves gebyr for kort uden chip brugt ved ikke-fysisk handel og ved fysisk handel, hvor betalingsmodtager ikke er til stede. Bestemmelsen medfører en uhensigtsmæssig mulighed for at opkræve gebyrer ved ”ubetjent” fysisk handel, jf. ovenfor til § 14, stk. 2.

Til § 14, stk. 5.

Det fremgår af bestemmelsen, at gebyret over for forbrugeren skal fastsættes uafhængigt af gebyret på betalingsmodtager.

Ingen bemærkninger.

Til § 14, stk. 6

Bestemmelsen indfører et generelt forbud mod, at betalingsmodtager opkræver gebyr fra forbrugeren ved betaling med et betalingsmiddel omfattet af loven. Helt uden sammenhæng med det politiske ønske om at ændre principperne for Dankort-gebyret indeholder lovforslaget dermed tillige et forbud mod, at butikkerne synliggør gebyr på internationale kort for forbrugeren.

Af de almindelige bemærkninger til forslaget fremgår:

”I det omfang forretningerne betaler abonnement eller anden form for gebyr til pengeinstitutterne, vil konsekvensen af forbudet mod overvæltning være, at gebyromkostningerne til betalingsmidler finansieres på linie med forretningernes øvrige driftsomkostninger. Hensynet til ligebehandling gør, at forbudet mod overvæltning som nævnt også udstrækkes til at gælde for dansk udstedte internationale betalingskort, og betalingsmidler, der benyttes til ikke-fysisk handel.

En bestemmelse om forbud mod overvæltning vil svare til den praksis, der har udviklet sig i flere andre europæiske lande. I f.eks. Sverige er det op til pengeinstituttet og forretningen at aftale, hvorvidt gebyret må overvælttes på forbrugeren. Det er ofte en del af aftalebetingelserne fra pengeinstitutternes side, at forretningerne ikke har lov til at overvælte gebyret direkte på forbrugeren (No-Discrimination-Rule eller NDR).”

Ophævelse af butikkernes ret til at synliggøre gebyrerne på internationale kort er særdeles be-

tænkelig, idet bankerne generelt opkræver et gebyr på 0,75% på kreditkort og 0,40% (max 4 kr.) på debetkort. Omsætningsafhængige gebyrer er i direkte modstrid med det faktum, at langt størstedelen af omkostningerne til driften af et betalingskortsystem har karakter af faste omkostninger. Procentgebyrerne giver bankerne adgang til at ophæve et urimeligt højt gebyr i forhold til omkostningerne og dermed, hvad der ville være tilfældet ved virksom konkurrence.

Retten til at synliggøre sådanne gebyrer over for forbrugerne udgør den eneste mulighed for at imødegå de stadigt stigende bankgebyrer.

Hertil kommer, at forbudet mod synliggørelse skaber et incitament for bankerne til at flytte "trafikken" fra Dankort-systemet over til andre (internationale) kort.

Skjulte gebyrer er tillige i modstrid med den generelle målsætning på det forbrugerpolitiske område om, at gebyrer skal frem i lyset.

Både procentbaserede gebyrer og forbudet mod at synliggøre gebyrer går imod de seneste tendenser i Europa. EU-Kommissionen har således i forbindelse med en verserende klagesag over MasterCard fået selskabet til at opgive et generelt krav om, at betalingsmodtager ikke må overvælte gebyret på forbrugeren. I en række europæiske lande er der stærkt fokus på bankernes gebyrsætning. I fx Holland er der indført et loft over bankernes gebyr på debetkort på 7 €-cent.

Forbudet mod synliggørelse af transaktionsgebyret på internationale kort er skadeligt i forhold til hele lovens formål og skal derfor udgå.

Tilsvarende er det uacceptabelt, at betalingsmodtagere i den ikke-fysiske handel, eksempelvis på internettet, hvor Dankort-gebyret fortsat er baseret på et transaktionsgebyr med et procent-tillæg nu forbydes at overvælte gebyret. Den i dag ensartede prissætning på det såkaldte liberaliserede område (e-handel) viser, at der ikke hersker reel konkurrence blandt bankerne. Fjernelse af retten for betalingsmodtageren til at overvælte gebyret vil yderligere svække konkurrencen.

Til § 14, stk. 7

Bestemmelsen fastslår, at udsteder, indløser og betalingsmodtager kan indgå aftale om betaling for særlige ordninger tilknyttet det enkelte betalingsmiddel, der ikke er omfattet af abonnementsordningen.

Det skal præciseres, at butikkernes abonnementsbetaling til bankerne omfatter samtlige ydelser, der naturligt må anses for forbundet med driften af et velfungerende og sikkert Dankort-system. Adgangen for bankerne til efter særskilt aftale at opkræve betaling for ydelser med tilknytning til betalingssystemet forudsætter derfor, at der ikke er tale om ydelser, som har været omfattet af det oprindelige gebyrforbud i den tidligere betalingsmiddelov.

Det er udsteder og indløser, som skal sikre, at betalingssystemet er sikkert og velfungerende. Det er derfor positivt, at bemærkningerne til stk. 7 fastslår, at "tilpasninger, som er

nødvendige med henblik på løbende at sikre dette, kan ikke kræves betalt særskilt". Tilsvarende må der heller ske forringelser i forhold til de nuværende valideringsregler, hæftelsesregler og betalingsgarantier over for hverken forbrugere eller detailhandel.

Som fremhævet i bemærkninger til § 14, stk. 1, medfører muligheden for udvikling og pris-sætning af "særlige ordninger", at der skal stilles strenge krav til regnskabsmæssig adskillelse af aktiviteterne og gennemsigtighed.

Til § 14, stk. 8

Bestemmelsen bemyndiger økonomi- og erhvervsministeren til at kunne fastsætte nærmere regler for hvilke særlige ordninger, der kan kræves betaling for.

Ved udmøntningen af denne bemyndigelse skal det sikres, at der er tale om ordninger, som ikke kan anses for ydelser, der naturligt må anses for forbundet med driften af et velfungerende og sikkert Dankort-system.

TIL § 2

Bestemmelsen indebærer, at abonnementsbetalingen fortsætter efter den 1. januar 2010, men at beregningen af det årlige abonnement herefter skal beregnes ud fra omkostningerne ved driften af et betalingssystem.

Det fremgik af bemærkningerne til L221 til lovforslagets § 1 (ad § 14 stk. 1, syvende afsnit), at efter den 1. januar 2010 skal "Konkurrencestyrelsen påse, jf. § 15, at de gebyrer, pengeinstitutterne opkræver - hvoraf op til halvdelen af omkostningerne kan dækkes af gebyrer på forretningerne - ikke overstiger omkostningerne inklusive en rimelig avance, jf. nærmere bemærkningerne til forslaget § 2, samt at gebyrerne samlet set - dvs. gebyrer opkrævet fra såvel forbrugere som forretninger - ikke overstiger de samlede omkostninger inklusive en rimelig avance."

I overensstemmelse hermed skal de nærmere omkostningsbaserede principper for abonnementsordningen fastlægges i lovforslaget. Der henvises til bemærkningerne til § 14, stk. 1.

Med venlig hilsen

Dansk Handel & Service
mark A/S

Coop Norden Dan-

Kim Munch Lendal
Direktør

Per Sjøqvist
Juridisk direktør

Konkurrencestyrelsen
Nyropsgade 30
1780 København V
Att.: Bente Sølvsten

Sendt til: ks@ks.dk

Hørings svar vedrørende lovforslag om ændring af betalingsmiddeloven

Finansrådet, PBS og Dankort A/S har ved skrivelse af 16. marts 2005 modtaget forslag til lov om ændring af lov om visse betalingsmidler i høring.

De tre organisationer/virksomheder har valgt at afgive et fælles høringssvar.

Generelle kommentarer

Finansrådet, PBS og Dankort A/S finder fortsat, at den bedste løsning er et frit, ikke-reguleret kortmarked, således som det var forudsat i forbindelse med ændringen af betalingsmiddeloven i 1999. Vi finder det skuffende med den lange række af løftebrud fra politisk side, vi har været vidne til i denne sag.

Pengeinstitutterne har imidlertid accepteret den reviderede Dankort-model for at sikre Dankortets fortsatte eksistens. Den ny model medfører, at omkostningsdækningen reduceres yderligere, således at pengeinstitutterne kun opnår et bidrag til omkostningerne på 125 mio. kr. - svarende til knap en femtedel af omkostningerne ved at drive Dankortet.

Finansrådet, PBS og Dankort A/S har med tilfredshed noteret sig, at lovforslaget fastslår princippet om, at detailhandlen skal være med til at dække omkostningerne ved driften af Dankort-systemet.

Specifikke kommentarer

Vi kan tilslutte os, at opbygningen af § 14 ændres, således at hovedreglen anføres først og dernæst undtagelserne.

§ 14, stk. 1:

Her anføres, at "Indløseres omkostninger ved drift af et betalingssystem kan pålægges betalingsmodtager....".

Med dette formuleringsvalg ændres ved den gældende lov, hvor det fastslås, at "indløser til dækning af omkostninger til driften af betalingssystemet kan pålægge betalingsmodtager et gebyr". Baggrunden herfor er, at der tages udgangspunkt i de samlede omkostninger ved drift af betalingssystemet, uanset om disse afholdes af udsteder eller indløser.

29. marts 2005

Finansrådets Hus
Amallegade 7
1256 København K

Telefon 3370 1000
Fax 3393 0260

mail@finansraadet.dk
www.finansraadet.dk

Journalnr. 734/18
Dok. nr. 121097-v1

Det fremgår af bemærkningerne til stk. 1, at det er intentionen at fastholde gældende ret.

Side 2

Der bør derfor ske en sproglig tilretning af bestemmelsen, fx til: "Omkostninger ved drift af et betalingssystem kan pålægges betalingsmodtager, jf. dog § 14, stk. 4. Omkostningerne fastsættes efter § 15, jf. dog § 14, stk. 2".

Journalnr. 734/18

Dok. nr. 121097-v1

§ 14, stk. 2:

Vi støtter, at det i bemærkningerne til stk. 2 anføres, at det ikke er hensigten med forslaget at ændre den gældende sondring mellem fysisk handel og ikke-fysisk handel. Det bør tilføjes, at det ej heller er hensigten at ændre i gældende regler om indløseres ret til at kræve betaling af betalingsmodtager for så vidt angår ikke-fysisk handel. Derved undgås, at der opstår unødigt fortolkningstvivil herom.

I bemærkningerne til stk. 2 anføres, at "Abonnementet forudsætter mindst én transaktion i forretningen for at blive udløst". Denne sætning bør udgå: Hvis forretningen har valgt at indgå eller at være omfattet af en indløsningsaftale, da skal der betales abonnement. Der bør således ikke åbnes for, at en forretning kan være registreret som et sted, hvor betaling med Dankort accepteres, hvis man i praksis ikke modtager Dankort-betalinger.

§ 14, stk. 3:

Bemærkningerne om, "De præcise abonnementsbetalinger vil blive fastsat, når det nøjagtige antal forretninger og deres fordeling på antal transaktioner kendes ultimo 2005" kan læses som om, forretningerne ikke vil blive opkrævet før ultimo 2005. For god ordens skyld gør vi opmærksom på, at det er hensigten at opkræve forretningerne, så snart det praktisk kan lade sig gøre, og at evt. regulering af abonnementet vil ske efterfølgende.

§ 14, stk. 4:

Ingen bemærkninger.

§ 14, stk. 5:

Ingen bemærkninger.

§ 14, stk. 6:

Ingen bemærkninger

§ 14, stk. 7:

Set i lyset af at abonnementsbetalingen ikke giver incitament til en udbygning af faciliteterne i Dankort-systemet, finder vi det væsentligt og nødvendigt, at der med denne bestemmelse gives mulighed for på forretningsmæssig basis at indgå aftale med betalingsmodtagere om særlige ordninger eller funktionaliteter knyttet til Dankort-systemet. Derved skabes der mulighed for at imødekomme nogle betalingsmodtageres ønsker om særlige faciliteter i Dankort-systemet. Alternativt risikeres, at Dankortet sækker bagud i forhold til konkurrerende produkter.

I stk. 7 anføres det, at der kan indgås aftale om betaling for særlige ordninger tilknyttet "det enkelte betalingsmiddel". Det forekommer uklart, hvad dette ordvalg dækker over, men vi forudsætter, at der er mulighed for at indgå aftale med betalingsmodtager om særlige faciliteter, funktionaliteter eller tillægsydelser knyttet til såvel det enkelte kort, grupper af kort som til betalingssystemet i sin helhed. Dette bør præciseres i bemærkningerne til bestemmelsen.

§ 14, stk. 8:

I stk. 8 gives økonomi- og erhvervsministeren mulighed for at fastsætte nærmere regler for adgangen til at indgå betaling for særlige ordninger.

Det er af største vigtighed, at sådanne nærmere regler alene præciserer - og ikke indskrænker - adgangen til, at kortudsteder eller indløser på forretningsmæssig basis kan indgå aftale om særlige ordninger eller tillægsydelser, jf. bemærkningerne til stk. 7.

Muligheden for at fastsætte nærmere regler bør derfor kun udnyttes, såfremt der opstår fortolkningstvivi eller tvist om udmøntningen af stk. 7.

Almindelige bemærkninger, lovforslagets indhold:

Teksten under afsnittet "Forholdet mellem indløser" bør afspejle ordlyden i den justerede Dankort-model, pkt. 5.

På vegne af Finansrådet, Dankort A/S og PBS.

Med venlig hilsen

Birgitte Mikkelsen

Direkte 3370 1089
bmi@finansraadet.dk

28. marts

Konkurrencestyrelsen
Nyropsgade 30
1780 København V
ks@ks.dk

Vedr. forslag til lov om ændring af lov om visse betalingsmidler

FDB har med brev af 16. marts 2005 modtaget forslag til lov om ændring af lov om visse betalingsmidler til høring.

Vi skal først for en ordens skyld oplyse, at FDB som medlems- og forbrugerorganisation og Coop Danmark som aktieselskab er to forskellige høringsberettigede parter, hvorfor vi har videresendt det modtagne materiale til Coop Danmark med henblik på, at de kan afgive et selvstændigt høringssvar.

En grundig høring af det fremsendte lovudkast har desværre ikke været mulig givet den korte høringsfrist hen over en påske, og vi vil opfordre til, at fremtidige lovudkast fremsendes med en tilstrækkelig høringsfrist til at give høringsparterne reel mulighed for at vurdere og diskutere lovudkastet forud for afgivelse af høringssvar.

Der opereres i lovteksten med begrebet betalingssystem, som kan dække over andre betalingssystemer end Dankortet, mens bemærkningerne i flere tilfælde alene forholder sig til det konkrete betalingssystem Dankortet (fx 1. afsnit om forholdet mellem indløser og betalingsmodtager i de almindelige bemærkninger).

Det er vores forståelse, at de foreslåede lovændringer ikke lovfæster en særlig konkurrencefordel til Dankortet eller ejerne af Dankortsystemerne, men at alle danske udstedere af betalingskort med chip gives lige mulighed for at konkurrere på betalingskortmarkedet til gavn for forbrugere og virksomheder.

På den baggrund ser vi frem til en dialog med økonomi- og erhvervsministeren om fastsættelse af de nærmere regler for årsabonnementer og om særlige ordninger.

Da der hersker uklarhed om afgrænsningen af begreberne fysisk handel og ikke-fysisk handel mellem visse betalingsmodtagere og indløserne, skal vi opfordre til at disse begrebers betydning afklares, og at der i definitionerne sondres mellem betalinger, hvor bruger er fysisk tilstede med

kortet (butikshandel eller automathandel) og betalinger, hvor brugeren ikke er fysisk til stede med kortet (typisk nethandel).

Med venlig hilsen

Paul Mollerup
Adm. direktør

Konkurrencestyrelsen
Nyropsgade 30
1780 København V

Att.: Bente Sølvsten

Dato: 29. marts 2005
Deres ref.: 3/1104-0201-0011
Vår ref.: GRY/amj

Hotel - Restaurant
& Turisterhvervet

Vodroffsvej 32
1900 Frederiksberg C

Tel. +45 35 24 80 80
Fax +45 35 24 80 88

www.horesta.dk
horesta@horesta.dk

Høring vedrørende forslag til lov om ændring af lov om visse betalingsmidler

HORESTA takker for modtagelsen af Konkurrencestyrelsen høring vedrørende forslag til lov om ændring af lov om visse betalingsmidler fremsendt ved skrivelse af 17. marts 2005.

cvr.nr. 17 01 48 11

HORESTA bakker op om høringssvaret afgivet på vegne af HTS-I.

Med venlig hilsen

Gry Asneæs
advokat (L)

Medlem af HTS

DANSK INDUSTRI

H.C. Andersens Boulevard 18
1787 København V
Tlf. 3377 3377 · Fax 3377 3300
di@di.dk · www.di.dk

Konkurrencestyrelsen
Nyropsgade 30
1780 København V

29. marts 2005
JVK

Deres sagsnr.:
3/1104-0201-0011

Høringsvar: Forslag til lov om ændring af lov om visse betalingsmidler

DI har modtaget Konkurrencestyrelsens brev af 17. ds. med anmodning om DI's evt. bemærkninger til forslag til lov om ændring af lov om visse betalingsmidler.

DI har ikke fundet anledning til at fremkomme med bemærkninger til forslaget.

Med venlig hilsen

Jens Valdemar Krenchel
Chefkonsulent

Konkurrencestyrelsen
Nyropsgade 30
1780 København V

Att.: Bente Sølvsten

29-03-2005
J.nr. 508674
Dorte Hansen Thrige
Tel. 3529 8273
E-mail: dh@arf.dk

Høringsvar til "Forslag til lov om ændring af lov om visse betalingsmidler"

Konkurrencestyrelsen har i brev af 16. marts 2005 bedt om Amtsrådsforeningens bemærkninger til "Forslag til lov om ændring af lov om visse betalingsmidler".

Amtsrådsforeningen har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Dorte Hansen Thrige

Dampfærgevej 22
Postboks 2593
2100 København Ø

E-post: arf@arf.dk
Tlf. 3529 8100
Fax 3529 8300

Bente Jepsen Sølvsten (KS)

Fra: Jeanette Nielsen (KS) på vegne af - KS Konkurrencestyrelsens officielle postkasse
Sendt: 29. marts 2005 12:18
Til: Niels Rytter (KS); Jacob Schaumburg-Müller (KS); Cecilia Arvidsen (KS)
Emne: VS: Lovændring om visse betalingsmidler
SJ: 0
SJSendHandler: sjLightOutlook

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Aarrebo Pedersen [mailto:aarrebo@adr.dk]
Sendt: 29. marts 2005 10:11
Til: - KS Konkurrencestyrelsens officielle postkasse
Emne: Lovændring om visse betalingsmidler

HVIDOVRE ERHVERVSFORENING

Bent Aarrebo Pedersen, formand, Vestre Messegade 9A, 2650 Hvidovre
Telefon 36 47 01 28 36 48 02 19 23 23 00 28 fax 36 48 02 18 aarrebo@adr.dk

Hvidovre 28. marts 2005

Konkurrencestyrelsen

Høringssvar til:
Forslag til lov om ændring af lov om visse betalingsmidler

I Hvidovre Erhvervsforening tager vi som i andre detailhandelsorganisationer til efterretning, at butikkerne i henhold til forslaget til lov om ændring af lov om visse betalingsmidler, skal bidrage til den fremtidige finansiering af systemet.

Fordelingen af betalingen mellem store og små butikker bør dog ændres under Folketingets behandling af forslaget, så der er en mere rimelig fordelingsmæssig betaling til systemet

Som forslaget er formuleret kan praksis blive, at et lavprisvarerhus med 40-50 terminaler og en omsætning på op mod en milliard kan slippe med at betale det samme som en butik sejer med få terminaler og en omsætning på 15-20 millioner. Det er ikke rimeligt.

Det bør samtlige partier, i alt fald et folketingsflertal, kunne se fornuften i at justere på.

Med venlig hilsen

Bent Aarrebo Pedersen
formand

07-04-2005

Bente Jepsen Sølvsten (KS)

Fra: Cecilia Arvidsen (KS) på vegne af - KS Konkurrencestyrelsens officielle postkasse
Sendt: 29. marts 2005 10:45
Til: Cecilia Arvidsen (KS)
Emne: VS: Lovændring om visse betalingsmidler
SJ: 0
SJSendHandler: sjLightOutlook

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Aarrebo Pedersen [mailto:aarrebo@adr.dk]
Sendt: 29. marts 2005 10:09
Til: - KS Konkurrencestyrelsens officielle postkasse
Emne: Lovændring om visse betalingsmidler

DANMARKS HANDELSSTANDSFORENINGER

Bent Aarrebo Pedersen, formand, Vestre Messegade 9A, 2650 Hvidovre
Telefon 36 47 01 28 36 48 02 19 23 23 00 28 fax 36 48 02 18 aarrebo@adr.dk

Hvidovre 28. marts 2005

Konkurrencestyrelsen

Høringssvar til:
Forslag til lov om ændring af lov om visse betalingsmidler

I Danmarks Handelsstandsforeninger tager vi som i andre detailhandelsorganisationer til efterretning, at butikkerne i henhold til forslaget til lov om ændring af lov om visse betalingsmidler, skal bidrage til den fremtidige finansiering af systemet.

Fordelingen af betalingen mellem store og små butikker bør dog ændres under Folketingets behandling af forslaget, så der er en mere rimelig fordelingsmæssig betaling til systemet

Som forslaget er formuleret kan praksis blive, at et lavprisvarehus med 40-50 terminaler og en omsætning på op mod en milliard kan slippe med at betale det samme som en butik sejer med få terminaler og en omsætning på 15-20 millioner. Det er ikke rimeligt.

Det bør samtlige partier, i alt fald et folketingsflertal, kunne se fornuften i at justere på.

Med venlig hilsen

Bent Aarrebo Pedersen
formand

07-04-2005

Bente Jepsen Sølvsten (KS)

Fra: Jeanette Nielsen (KS) på vegne af - KS Konkurrencestyrelsens officielle postkasse
Sendt: 29. marts 2005 10:32
Til: Niels Rytter (KS); Jacob Schaumburg-Müller (KS); Cecilia Arvidsen (KS)
Emne: VS: forslag til ændring af lov om visse betalingsmidler

SJ: 0
SJSendHandler: sjLightOutlook

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Søren Iversen (FS)
Sendt: 29. marts 2005 09:39
Til: - KS Konkurrencestyrelsens officielle postkasse
Emne: forslag til ændring af lov om visse betalingsmidler

Konkurrencestyrelsen har i mail af 16. marts 2005, sag nr. 3/1104-0201-0011, fremsendt forslag til lov om ændring af lov om visse betalingsmidler, idet man har bedt om eventuelle bemærkninger.

I denne anledning skal vi bemærke, at lovforslaget ikke giver Forbrugerombudsmanden anledning til kommentarer.

Med venlig hilsen
på Forbrugerombudsmandens vegne

Søren Iversen
specialkonsulent

Bente Jepsen Sølvsten (KS)

Fra: Pernille Wiik (KS)
Sendt: 22. marts 2005 09:27
Til: Line Kornerup Flittner (KS); Bente Jepsen Sølvsten (KS); Frederik André Bork (KS)
Emne: VS: Til Konkurrencestyrelsen
SJ: 0
SJSendHandler: sjLightOutlook

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Jeanette Nielsen (KS) **På vegne af** - KS Konkurrencestyrelsens officielle postkasse
Sendt: 22. marts 2005 09:24
Til: Niels Rytter (KS); Pernille Wiik (KS)
Emne: VS: Til Konkurrencestyrelsen

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Anny Nielsen [mailto:fa@fanet.dk]
Sendt: 22. marts 2005 09:20
Til: - KS Konkurrencestyrelsens officielle postkasse
Emne: Til Konkurrencestyrelsen

Forslag til lov om ændring af lov om visse betalingsmidler.
FA har med tak til høring modtaget lovforslaget om ændring af lov om visse betalingsmidler. Vi skal i den anledning henvise til de bemærkninger, der kom fra brancheorganisationerne Finansrådet og Forsikring og Pension.

Med venlig hilsen
Finanssektorens Arbejdsgiverforening
St. Kongensgade 81 C
Postboks 9010
1022 København K
Fleming Friis Larsen

07-04-2005

Konkurrencestyrelsen
Nyropsgade 30
1780 København V

Sendes på e-post: ks@ks.dk

Høring - forslag til lov om ændring af lov om visse betalingsmidler

Med henvisning til Konkurrencestyrelsens e-post af 16. marts 2005 vedrørende høring over forslag til lov om ændring af lov om visse betalingsmidler skal Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling meddele, at vi ikke har bemærkninger hertil.

Der henvises til Sag 3/1104-0201-0011.

Ovenstående sendes på vegne af chefkonsulent Bente Olsen.

Med venlig hilsen

Heidi Hilfling Nielsen
Kontorfuldmægtig, sekretær for kontorchefen

22. marts 2005

**Ministeriet for Videnskab,
Teknologi og Udvikling**

Bredgade 43
1260 København K

Telefon 3392 9700

Telefax 3332 3501

E-post vtu@vtu.dk

Netsted www.vtu.dk

CVR-nr. 1680 5408

Sagsnr. 17377

Dok-id 344198

Heidi Hilfling Nielsen

Telefon 3392 8896

Telefax 3312 4843

E-post hhn@vtu.dk

REALKREDITRÅDET

Pr. e mail

Konkurrencestyrelsen

18. marts 2005
G 270 – sjp

Forslag til lov om ændring af lov om visse betalingsmidler

Realkreditrådet har den 16. marts 2005 modtaget nævnte forslag i høring.

Vi har ikke bemærkninger til forslagens indhold.

Med venlig hilsen

Steen Jul Petersen

Bente Jepsen Sølvsten (KS)

Fra: Otto B. Christiansen [obc@annoncoer.dk]
Sendt: 18. marts 2005 12:48
Til: Cecilia Arvidsen (KS)
Emne: SV: Høring - Forslag til lov om ændring af lov om visse betalingsmidler
SJ: 0

Vi har ingen kommentarer til vedlagte lovforslag.

Med venlig hilsen
 Dansk Annoncørforening

Otto B. Christiansen
 Direktør

Fra: Cecilia Arvidsen (KS) [mailto:cea@ks.dk]
Sendt: 16. marts 2005 15:10
Til: samfund@advocom.dk; arf@arf.dk; ae@aeraadet.dk; co@co-industri.dk; fdb@fdb.dk; info@dankort.dk; nationalbanken@nationalbanken.dk; daf@annoncoer.dk; da@da.dk; advokat@j-h-matthiesen.dk; dhs@dhs.dk; di@di.dk; dansk-it@dansk-it.dk; dmf@d-m-f.dk; dtr@taxi.dk; andel@landbrug.dk; danskebiludlejere@mail.tele.dk; post@finansogleasing.dk; dsk@d-s-k.dk; post@dommerforening.dk; postmaster@ecb.int; dkr@dkr.dk; post@finansforbundet.dk; fm@fm.dk; f@finansraadet.dk; fa@fanet.dk; FINTIL (FT); - FS Forbrugerstyrelsens officielle postkasse (FS); hoeringer@fbr.dk; sekretariat@fdih.dk; fp@forsikringenshus.dk; hk@hk.dk; horesta@horesta.dk; hts@hts.dk; hvr@hvr.dk; itb@itb.dk; jm@jm.dk; kl@kl.dk; - KS Konkurrencestyrelsens officielle postkasse; lo@lo.dk; ler@ler.dk; sekretariatet@lokalepengeinstitutter.dk; mim@mim.dk; vtu@vtu.dk; nbl@worldonline.dk; ofr@oil-forum.dk; pbsmailservice@pbs.dk; rr@realkreditraadet.dk; webteam@sda.dk; skm@skm.dk; sid@sid.dk; trm@trm.dk
Cc: Bente Jepsen Sølvsten (KS)
Emne: Høring - Forslag til lov om ændring af lov om visse betalingsmidler

Se venligst vedhæftede filer!

<<Høringsbrev.doc>> <<Høringsliste Dankort.doc>> <<Lovforslag til høring 16. marts 2005.doc>>

Med venlig hilsen

Cecilia Arvidsen
 Konkurrencestyrelsen
 Nyropsgade 30
 1780 København V
 Tlf. 7226 8150